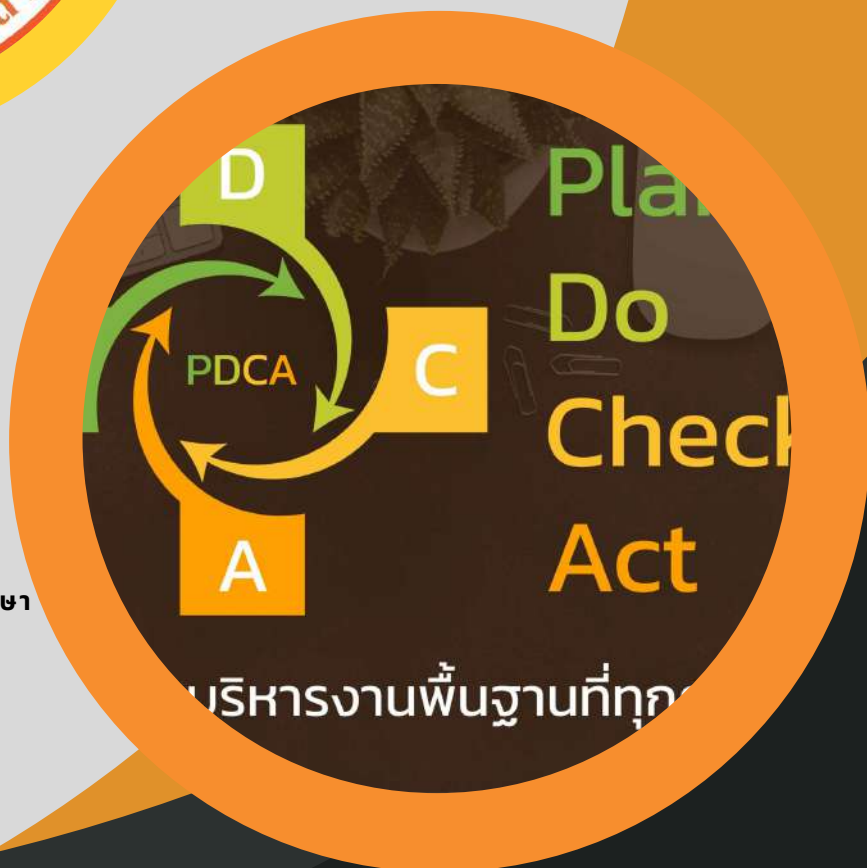

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พ.ศ.2563

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2566)

โดย งานบริการการศึกษาและพัฒนานักศึกษา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

คำนำ

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้พัฒนาตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน และจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน พ.ศ.2563 เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 6 “มาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา” มาตรา 48 โดยกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่าง ต่อเนื่อง โดยจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก และสอดคล้อง กับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ที่กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน การศึกษาแต่ละระดับ และประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด และ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ได้มีประกาศ เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.2563 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2565

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จึงได้ปรับปรุงและจัดทำคู่มือการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พ.ศ.2563 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2566) เนื่องจากมี การเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับคณะ องค์กรประกอบที่ 6 ให้สอดคล้องกับการ จัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ได้จัดอยู่ในกลุ่ม 3 กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการกำกับและพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาตามบริบทของแต่ละหลักสูตร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการประกันคุณภาพภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ นำไปสู่การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง อันจะเป็นกลไกสำคัญสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานของ อุดมศึกษาที่ต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

รองศาสตราจารย์วิไลลักษณ์ พรหมเสน
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

13 มกราคม 2566

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา	
1) เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา	1
2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	3
3) การประกันคุณภาพการศึกษา	7
4) ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ	10
5) ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินภายนอก	11
บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	
1) ประวัติความเป็นมาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	13
2) ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมหลักของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	14
3) อัตลักษณ์ เอกลักษณ์หรือวัฒนธรรมของหน่วยงาน	15
4) มาตรฐานการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	15
5) นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	16
6) กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	16
7) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	17
8) ตารางวงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	20
9) กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	24
บทที่ 3 นิยามศัพท์	
นิยามศัพท์	27
บทที่ 4 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร	
กรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร	38
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	39
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต (2 ตัวบ่งชี้)	52
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา (3 ตัวบ่งชี้)	59
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ (3 ตัวบ่งชี้)	65
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน (4 ตัวบ่งชี้)	75
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (1 ตัวบ่งชี้)	82
บทที่ 5 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ	
กรอบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ (จำนวน 25 ตัวบ่งชี้)	85

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต (7 ตัวบ่งชี้)	88
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย (4 ตัวบ่งชี้)	97
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ (2 ตัวบ่งชี้)	106
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (2 ตัวบ่งชี้)	109
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ (3 ตัวบ่งชี้)	112
องค์ประกอบที่ 6 ผลการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (7 ตัวบ่งชี้)	116
บทที่ 6 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย	127
บทที่ 7 แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	173
ภาคผนวก	
- แนวปฏิบัติที่ดี	180
- ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.2563 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2565	190

: บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

1. เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.1 ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิตการวิจัยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมการดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาวปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการปัจจัยดังกล่าวคือ

1) คุณภาพของมหาวิทยาลัยและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้นซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษาทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิตอันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียนซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิตตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากลการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการการพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) มหาวิทยาลัยจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งนักศึกษาผู้จ้างงานผู้ประกอบการรัฐบาลและประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 กำหนดให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก

7) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา ต่อมาเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2558 ที่ประชุมคณะกรรมการการอุดมศึกษามีมติให้จัดทำประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่องแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2558 เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการกำหนดรายละเอียดของการบริหารและจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษา

8) กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2558 ระดับปริญญาตรี ระดับบัณฑิตศึกษา และแนวทางการบริหารเกณฑ์เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ตลาดแรงงาน และความก้าวหน้าของศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งบริบททางสังคมที่เปลี่ยนไป

9) กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 เพื่อให้สถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยกำหนด มาตรฐานการศึกษาของแต่ละมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประกาศ กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

10) กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2561 โดยให้ยกเลิก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการฉบับเดิม ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับ มาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะ ได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้มีการพัฒนามุ่งสู่วิสัยทัศน์ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยระบบดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเป็นไปตามกรอบแผน อุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ

2) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะและมหาวิทยาลัยตามระบบ คุณภาพและกลไกที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางกำหนดขึ้นโดยวิเคราะห้เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

3) เพื่อให้หลักสูตรคณะ และมหาวิทยาลัยทราบสภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการ พัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเอง

4) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนจุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุงตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนา การดำเนินงาน เพื่อนำไปปรับปรุงผลการดำเนินการในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับขีดความสามารถของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง

5) เพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำให้มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางสามารถ สร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

6) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการ จัดการของมหาวิทยาลัยในแนวทางที่เหมาะสม

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานโดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” โดยระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม หรือกระทรวงอื่น ที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนอื่น

การประกันคุณภาพภายในเป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายเป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษา โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบันหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

2.2 พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.2562

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.2562 หมวด7 การควบคุมและกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด โดยให้สถาบันอุดมศึกษารายงานผลการประเมินคุณภาพภายในต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินดังกล่าวไปพิจารณา เพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาและให้แจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอกอาจประเมินโดยหน่วยงานต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง หรืออาจประเมินโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หรือหน่วยงานในต่างประเทศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนดหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาขอให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาให้ความเห็นชอบให้ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก

2.3 กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561

ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 ระบุว่า “การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบมาตรฐานการศึกษาของ

สถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุม ตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาที่จัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและ สาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุตาม เป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล รวมถึงให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตาม มาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการกำหนด พร้อมทั้งจัดทำ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนด ไว้ จัดให้มีการประเมินผล และตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนา สถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่กำกับดูแล สถานศึกษาเป็นประจำทุกปี และให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล สถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าว พร้อมกับประเด็นต่างๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบ ซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้น ให้แก่สำนักงานเพื่อใช้เป็น ข้อมูลและแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

2.4 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561

มาตรฐานการศึกษาของชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งยึดเป็นแนวทางสำหรับพัฒนาผู้เรียน ไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา และให้หน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา โดยการ กำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่เหมาะสมตามช่วงวัยในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา และใช้เป็น เป้าหมายในการสนับสนุนมหาวิทยาลัยให้สามารถดำเนินการต่างๆ ได้อย่างสะดวก เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม กำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา

เป้าหมายสำคัญของมาตรฐานการศึกษาของชาติในรูปแบบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา คือ การให้ อิสระมหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยและความถนัดของผู้เรียน ที่สอดคล้องกับ กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ซึ่งกำหนดว่าสถานศึกษาเป็นผู้จัดให้มีระบบการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน (การประเมินตนเอง) โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อ นำไปสู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตามบริบท ระดับ และประเภทการศึกษาของมหาวิทยาลัย และให้สำนักรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ทำหน้าที่ประเมินภายนอกตามรายงานผลการประเมินตนเอง ของมหาวิทยาลัยและประเด็นอื่นๆ ผ่านหน่วยงานต้นสังกัด โดยมุ่งหมายให้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา

การจัดการศึกษาของชาติจะต้องให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนอันเป็นผลที่ เกิดจากการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึงการอุดมศึกษา ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยมีอิสระในการกำหนดแนวคิด ปรัชญา และวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษาตามอัตลักษณ์และสอดคล้องกับบริบท ของมหาวิทยาลัยตามความถนัดของผู้เรียน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการสนับสนุน กำกับ ติดตาม ประเมิน และพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) มีระบบการบริหารจัดการ ทั้งด้านผู้บริหาร ครู คณาจารย์และบุคลากร หลักสูตรการเรียน การสอน สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล ทรัพยากร สิ่งสนับสนุนการศึกษา และการประเมิน ตลอดจนระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพ

อย่างต่อเนื่องที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์เหมาะสมตามแต่ละระดับและประเภทการศึกษา และผลลัพธ์สะสมที่ครอบคลุมระดับและประเภทการศึกษาที่ต่อเนื่องกัน นอกจากนี้สถาบันผลิตและพัฒนาครูในฐานะกลไกสำคัญในการพัฒนาครูประจำการให้มีสมรรถนะทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคใหม่ เพื่อผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา

ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcome of Education , DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยคนไทย 4.0 จะต้องอ้างความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก นั่นคือ เป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมของสังคมพื้นฐานในการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน โดยเป็นคุณลักษณะขั้นต่อดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียน

เป็นผู้มีความเพียร ใฝ่รู้และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อก้าวทันโลกดิจิทัล และโลกในอนาคต และมีสมรรถนะ (Competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่างๆ มีสุนทรียะ รักษ์และประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิต เพื่อสร้างงานหรือสัมมาอาชีพ บนพื้นฐานของความพอเพียงความมั่นคงในชีวิต และคุณภาพชีวิตที่ดีต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

2. ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม

เป็นผู้มีทักษะทางปัญญา ทักษะในศตวรรษที่ 21 ความฉลาดดิจิทัล (Digital Intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการเพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเอง และสังคม

3. พลเมืองที่เข้มแข็ง

เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น รู้ถูกผิด มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยพลเมืองโลก มีจิตอาสา มีอุดมการณ์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ บนหลักการประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเท่าเทียมเสมอภาค เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และประชาคมโลกอย่างสันติ

2.5 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 ลงวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ.2561 ประกอบด้วย มาตรฐาน 5 ด้าน ดังนี้

1. มาตรฐานด้านที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

1.1) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่างๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพ ความมั่นคง และคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

1.2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

1.3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้องรู้คุณค่า และรักษ์ความเป็นไทย ร่วมมือร่วมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

2. มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐ และเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของการวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาสมูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

3. มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยให้การบริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ภาครัฐและเอกชน ทั้งในประเมินและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

4. มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการ ซึ่งนำไปสู่การสืบสานการสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

5. มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

5.1) มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ และความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน

5.2) มหาวิทยาลัยมีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยตลอดจนมีการจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่น คล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้

5.3) มหาวิทยาลัยมีระบบคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามเกณฑ์

มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2.6 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้งพัฒนารากฐาน สังคม เศรษฐกิจรวมการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา และส่งผลกระทบต่อเป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตนเอง สามารถตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอดถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่มและในระยะยาว การประกันคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (Accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือเป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

3. การประกันคุณภาพการศึกษา

ก่อนประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความอิสระในการดำเนินการ (Institutional Autonomy) และความพร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายใน ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดมีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระ และความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานต้นสังกัดจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษภายใน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

3.1.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อ 3 กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา แต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา มีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงประกอบด้วย การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และระดับสถาบัน เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและมหาวิทยาลัยพัฒนาระบบประกันคุณภาพโดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและความเป็นอิสระในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งจะประเมินตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ต้องการให้คณะและมหาวิทยาลัยพัฒนาตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน ซึ่งเป็นการประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

3.1.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพ

มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา ในขณะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก หรือกรอบการปฏิบัติราชการตามมิติต่างๆ

กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้ จะมีทั้งการนับจำนวนข้อและระบุว่าการดำเนินการได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน และการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่คณะหรือมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการและกรรมการประเมิน (Peer Review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้นๆ ร่วมกันก่อนที่จะบันทึกคะแนน โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0 – 5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนน ทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นแนวทาง (Guideline) ในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย ภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยระบบประกันคุณภาพการศึกษภายในจะครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ (1) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต (2) พันธกิจด้านการวิจัย (3) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ (4) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการบริหารจัดการ สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรจะเน้นพันธกิจในด้านการผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญ ส่วนพันธกิจด้านอื่นๆ จะเป็นการบูรณาการเข้าไว้ด้วยกัน หากเป็นตัวบ่งชี้ในระดับคณะ และสถาบันจะครอบคลุมพันธกิจหลักของการอุดมศึกษา รวมทั้งการบริหารจัดการซึ่งสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจเหล่านั้นได้ทั้งหมด

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่พัฒนาขึ้นนี้จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถสะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ทั้งในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ของการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวด้วย

3.1.3 กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การประกันคุณภาพการศึกษาประสบความสำเร็จและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายของผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัยที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน และเข้าใจร่วมกันทุกระดับพร้อมกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมสำหรับหลักสูตร คณะ และสถาบัน โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ไปจนถึงระดับสถาบัน

3.1.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

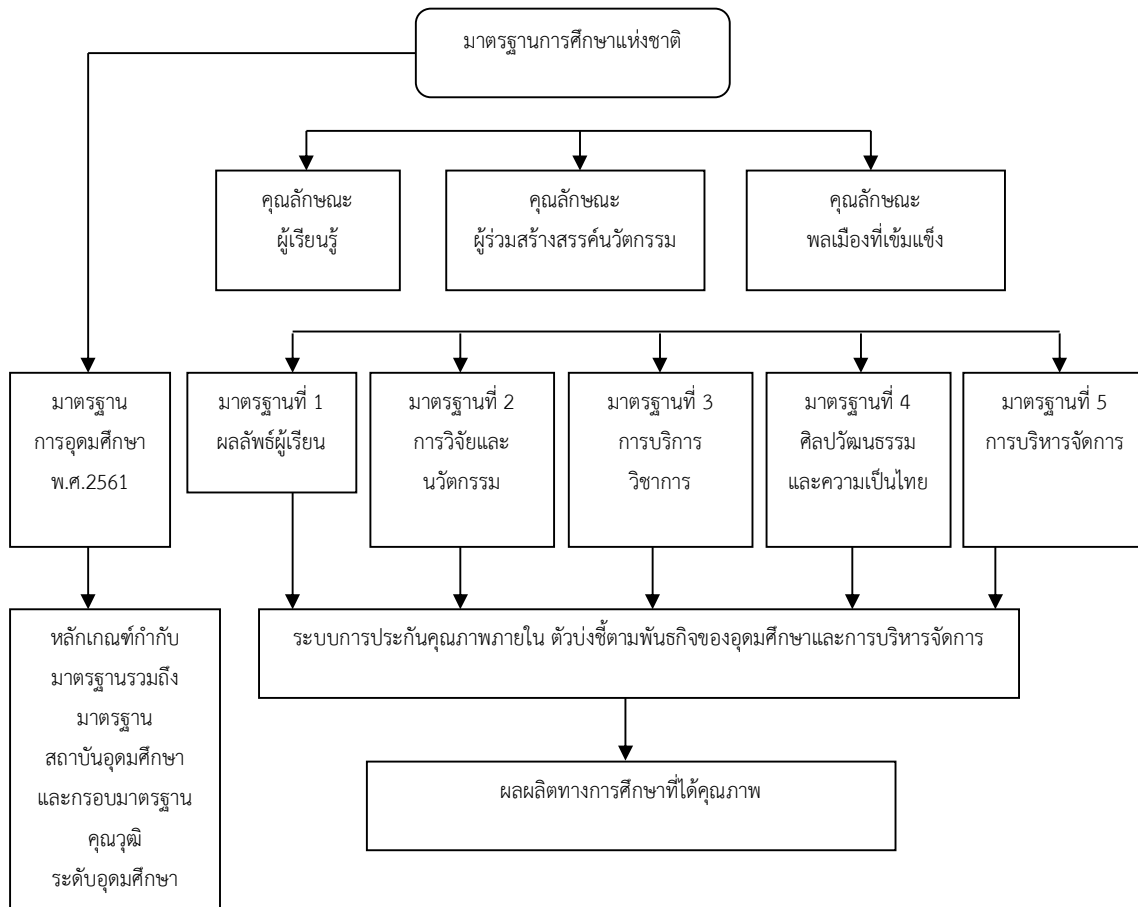
การวัดและวิเคราะห์ผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผล การดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคลหลักสูตรคณะและสถาบันตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็วดังนั้นระบบสารสนเทศที่ดีมีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพ การศึกษาและส่งผลกระทบต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติงานประจำการตรวจสอบ ประเมินตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

4. ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 35/1 ให้มีคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561 เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวงระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไปมาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561 ที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนาโดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ อาทิเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาหลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกลหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมให้สถาบัน อุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพรวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากลซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่นคล่องตัวและต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษาลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

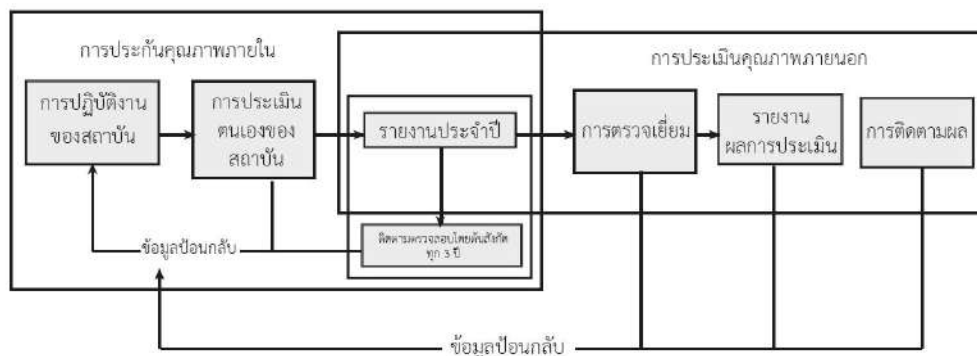
เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติมาตรฐานการอุดมศึกษามาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ทั้งนี้ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องและการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถแสดงในแผนภาพที่ 1.1

แผนภาพที่ 1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

5. ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพมีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษาดังนั้นความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็นโดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ 1.2

จากแผนภาพที่ 1.2 จะเห็นว่าเมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้วจำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดใน (CHE QA Online) ซึ่งเป็นการบันทึกผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน เอกสารอ้างอิงการประเมินตนเองการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชนซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบันการติดตามตรวจสอบของต้นสังกัดดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึกสะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับหลักสูตร การดำเนินการของคณะและสถาบันเพื่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม

: บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง

1. ประวัติความเป็นมาของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำปางเดิมเรียกชื่อว่าคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ก่อตั้งขึ้นหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 มีภาควิชาสังกัดคณะวิชา 11 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาต่างประเทศ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ ภาควิชาดนตรี ภาควิชานาฏศิลป์ ภาควิชาปรัชญาและศาสนาภาควิชาสังคมวิทยา ภาควิชาประวัติศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์ และภาควิชารัฐศาสตร์ เปิดสอนในระดับ ปกศ. สูง ภาคปกติและภาคต่อเนื่อง ปี พ.ศ. 2522 เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี วิชาเอกสังคมศึกษา และปี พ.ศ. 2529 เปิดสอนบุคลากรประจำการ (กศ.บป.)

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามวิทยาลัยครู เป็น สถาบันราชภัฏ ทำให้วิทยาลัยครูรำปางเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏรำปาง” คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงเปลี่ยนชื่อเป็น “คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์” ในปี พ.ศ. 2543 สถาบันราชภัฏรำปางกำหนดให้มีการบริหารงานวิชาการ โดยคณะบุคคล 3 ระดับ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารวิชาการสถาบัน คณะกรรมการบริหารคณะ และคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา

เมื่อพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2538 ประกาศใช้ทำให้สถาบันราชภัฏสามารถจัดการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีได้ ปี พ.ศ. 2539 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง จึงเปิดสอนระดับปริญญาโท โปรแกรมวิชาบริหารการศึกษา ปี พ.ศ. 2547 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เปิดสอนระดับ ปริญญาโทรุ่นแรก คือ โปรแกรมยุทธศาสตร์การพัฒนา และวันที่ 15 มิถุนายน 2547 เมื่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 มีผลบังคับใช้ ทำให้สถาบันราชภัฏรำปางเปลี่ยนฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง” โดยแบ่งส่วนราชการเป็น 10 ส่วน มี 6 คณะ 4 สำนัก และตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง เรื่องการแบ่งส่วนราชการ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง พ.ศ. 2559 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานคณบดีเป็น 4 งาน บริหารกิจการภายใน คณะโดยมีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชา

ปัจจุบัน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีการเปิดการเรียนการสอนทั้งหมด จำนวน 13 หลักสูตร แบ่งเป็น ระดับปริญญาตรี 11 หลักสูตร และระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่ปริญญาโท 1 หลักสูตร และปริญญาเอก 1 หลักสูตร

2. ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมหลักของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปรัชญา

สหวิทยาการเพื่อท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

เป็นศูนย์การเรียนรู้และบูรณาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สู่ท้องถิ่น

ค่านิยมองค์กร

H = Happiness (การเป็นองค์กรแห่งความสุข)

U = Unity (การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์กร)

S = Sharing (การเป็นองค์กรแห่งการแบ่งปันความรู้และใช้ทรัพยากรร่วมกัน)

O = Outstanding Organization (การเป็นองค์กรแห่งความเป็นเลิศ)

C = Cooperation (การทำงานร่วมกันขององค์กร)

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ทางวิชาการ ทักษะทางวิชาชีพ คุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะของบัณฑิตในศตวรรษที่ 21
2. วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่น
3. ให้บริการวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์แบบมีส่วนร่วมกับท้องถิ่น
4. สร้างสรรค์ สืบสานศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. พัฒนาและเสริมสร้างระบบและกลไกการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

นโยบาย

1. พัฒนาระบบและกระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการศึกษาและตรงกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
2. ส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการศึกษาและการวิจัยกับภาคีเครือข่าย
3. พัฒนาระบบและกลไกการบริการวิชาการ การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้สามารถนำองค์ความรู้สู่การพัฒนาสังคม และประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เสริมสร้างความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ วัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
5. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา
6. การบริหารงานองค์กรด้วยหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติรัฐ

3. อัตลักษณ์ เอกลักษณ์หรือวัฒนธรรมของหน่วยงาน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อท้องถิ่น

4. มาตรฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางดำเนินการจัดทำมาตรฐานการศึกษาเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ 5/2563 วันที่ 20 พฤษภาคม 2563 และได้รับความเห็นชอบจากสภา มหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ 8/2563 วันที่ 14 มิถุนายน 2563 ประกอบด้วย 5 มาตรฐาน ดังนี้

1. มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

(1.1) เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะการปฏิบัติงานในวิชาชีพ รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีทักษะในการสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สามารถสร้างสัมมาอาชีวะที่ดีเป็นผู้มีคุณธรรม ความเพียร มีวินัย และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

(1.2) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะศตวรรษที่ 21 การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกยุคดิจิทัล และสามารถเรียนรู้และปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อการสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเองและสังคม การบูรณาการศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม

(1.3) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีสุขภาพที่ดีทั้งกาย ใจ สติปัญญา เป็นพลเมืองดีของชาติ ต่อต้านการทุจริต ยึดมั่นและมีส่วนร่วมอย่างถูกต้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย รู้คุณค่าและรักษามิปัญญาท้องถิ่นและความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ มีความตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบต่อส่วนรวมและประเทศชาติ

2. มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

มีผลงานวิจัยที่สร้างนวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี องค์ความรู้ใหม่ นวัตกรรม จากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความต้องการจำเป็นของท้องถิ่น ตอบสนอง ยุทธศาสตร์ชาติและสามารถสร้างผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต โอกาสและมูลค่าเพิ่ม ของชุมชน ท้องถิ่น และการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

3. มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ

มีบริการวิชาการที่สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น ศาสน์ พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงแนวทางพระราชดำริต่างๆ โดยประสานความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและภาคเอกชน และการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความ เข้มแข็งและความยั่งยืนของชุมชนท้องถิ่น

4. มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

มีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการ ซึ่งนำไปสู่การสืบสานความเข้าใจใน ศิลปวัฒนธรรม การประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมของไทยท้องถิ่น เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย สร้างโอกาสและ มูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น

5. มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

(5.1) มีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการ เพื่อให้มีคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ และมีความโดดเด่นตามพหุปัญญาของผู้เรียน ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม สถานประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(5.2) มีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ภายใต้การใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ นำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่หรือระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ยึดระบบคุณธรรม มีความโปร่งใส และคำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ

(5.3) มีระบบประกันคุณภาพและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

1. จัดให้มีคณะกรรมการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ในระดับหลักสูตร คณะ ศูนย์ สำนัก สถาบัน และมหาวิทยาลัย มีหน้าที่พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีการควบคุม การกำกับ ติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพ โดยนำผลการประเมินมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิด สัมฤทธิ์ผล และดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. ส่งเสริมการกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานอุดมศึกษา และประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เรื่อง มาตรฐานการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางตลอดจนมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสะท้อนคุณภาพและผลลัพธ์การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมทุกพันธกิจตามอัตลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย และรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

3. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างสม่ำเสมอและ ต่อเนื่อง เสริมสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ โดยนำระบบการจัดการความรู้มาใช้ในการบริหารจัดการ และการพัฒนาองค์กรเพื่อก้าวสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้

4. เร่งรัดการจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการของหน่วยงาน และมหาวิทยาลัย เพื่อการจัดเก็บ ข้อมูลอย่างเป็นระบบ รองรับการใช้ประโยชน์ เพื่อการกำกับติดตาม การตรวจสอบ การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง การ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางแผน และการใช้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจในทุกระดับ

5. ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนา ตนเอง รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษานำระบบการประกันคุณภาพไปใช้ในการดำเนินกิจกรรม และมี ส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในทุกระดับ

6. กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการและมาตรการของการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลให้ปรึกษาและให้การ สนับสนุน ส่งเสริม มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางให้มีกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. มีการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยมีบทบาทหน้าที่
3. จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มีงาน ประกันคุณภาพการศึกษา กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้งการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประกันคุณภาพภายนอก

4. จัดทำแผนการปฏิบัติการงานประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีความสอดคล้องกับระดับคณะ สำนัก และสถาบัน ไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย

5. จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา ให้แก่หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และมีการปรับปรุงคู่มือให้มีความเหมาะสมอยู่เสมอ

6. พัฒนابุคลากรของมหาวิทยาลัย โดยมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกคนมีความรู้ความเข้าใจระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาที่จะส่งผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานของทุกหน่วยงานให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมอบรมผู้ตรวจประเมิน บุคลากรรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก

7. จัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพกับนักศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพมาใช้ในการจัดกิจกรรม และกำหนดให้มีระบบการติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง

8. ส่งเสริมให้หน่วยงานพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

9. การประเมินตนเอง และการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยกำหนดให้ทุกหน่วยงาน ตั้งแต่ระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับหน่วยงานสนับสนุนการจัดการศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย ทำการประเมินตนเองตามผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมา วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง รวมถึงการเสนอแนวทางในการพัฒนา แล้วจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) ส่งให้กับหน่วยงานในสังกัด และส่งให้กับมหาวิทยาลัยเพื่อรวบรวมประเมินตนเองในภาพรวมของมหาวิทยาลัยต่อไป

10. การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้ดำเนินการให้มีการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ระดับคณะ ระดับหน่วยงานสนับสนุนการจัดการศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง โดยคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) หรือผ่านการอบรมหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ตามองค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่กำหนดไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 และตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

11. การเตรียมการรับการตรวจประเมินคุณภาพภายนอก โดยการรวบรวมข้อมูลภายในมหาวิทยาลัยให้มีความสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานเพื่อพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอกในแต่ละครั้ง

7. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางและสภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในฐานะสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ และสนองต่อพระบรมราโชบายพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณฯ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 10) ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และจากประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ได้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 และให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ภายในมหาวิทยาลัย ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา รายงานผลการประเมินต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา และให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินดังกล่าวไปพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาและให้แจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากกฎกระทรวงดังกล่าวมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปางและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัยขึ้น และเริ่มใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 เป็นต้นไป

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางพัฒนาขึ้น ครอบคลุมพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับบริบทการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดองค์ประกอบดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานองค์ประกอบที่ 2 บัณฑิตต่อองค์ประกอบที่ 3 นักศึกษาต่อองค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียนและองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรครอบคลุมเรื่องการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาการวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (โดยเฉพาะการคุมวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร) ผลงานทางวิชาการผลงานวิจัยของคณาจารย์สื่ออุปกรณ์ การเรียนการสอนห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งคุณภาพบัณฑิตซึ่งจะพิจารณาจากการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระคุณภาพผลงานตีพิมพ์และเผยแพร่ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัยองค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการองค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการและองค์ประกอบที่ 6 ผลการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนพื้นที่ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะครอบคลุม การดำเนินงานของแต่ละหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรที่คณะดูแลรวมทั้งกิจกรรมนักศึกษาการบริการนักศึกษา การให้บริการทางวิชาการการวิจัยการบริหารจัดการ การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่และการประกันคุณภาพของคณะ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัยประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัยองค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการองค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการและองค์ประกอบที่ 6 ผลการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนพื้นที่ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัยพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาได้แก่มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษาประกอบด้วยด้านกายภาพ ด้านวิชาการด้านการเงินด้านการบริหารจัดการมาตรฐาน ด้านการดำเนินการตามภารกิจมหาวิทยาลัยประกอบด้วยด้านการผลิตบัณฑิตด้านการวิจัยด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยเพิ่มตัวบ่งชี้ที่สะท้อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์ประกอบที่ 6 ทั้งนี้ควรมุ่งเน้นการประกันคุณภาพการดำเนินการของมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคณะโดยครอบคลุมในด้านกายภาพและภารกิจของมหาวิทยาลัยรวมถึงการประกันคุณภาพในภาพรวม จุดมุ่งหมาย

ของการประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละระดับ เพื่อการควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ให้มีข้อมูลที่ใช้ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของแต่ละคณะ และภาพรวมของมหาวิทยาลัยอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดทุกปีการศึกษา ตลอดจนเพื่อรองรับการติดตาม ตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสร้างความมั่นใจต่อสังคมในเรื่องคุณภาพบัณฑิต โดยผู้เรียนมีงานทำ ผู้เรียนมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นทะเบียนหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

อย่างไรก็ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะมุ่งเน้นที่การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรให้มีการดำเนินการตั้งแต่วางระบบคุณภาพ ควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บัณฑิตและส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานของคณะ และมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐาน และวิสัยทัศน์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยสะท้อนผลการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ มีการควบคุมคุณภาพในทุกขั้นตอนของการผลิตบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษา โดยคณะกรรมการประจำหลักสูตร มีการตรวจสอบติดตามขั้นตอนของการผลิตบัณฑิต โดยคณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัยในทุกปีการศึกษา มีความเชื่อมโยงกับระบบการประเมินคุณภาพภายนอกที่จะมีการรับรองคุณภาพการศึกษาระดับชาติ รวมทั้งมีการประเมินคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพที่สะท้อนผลการผลิตบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษา เพื่อความเชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

8. ตารางวงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

กิจกรรมดำเนินการ	ต.ค.- พ.ค.	มิ.ย. เปิด ภาค เรียนที่1	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. มหาวิทยาลัยวางแผนการประเมินคุณภาพประจำปีการศึกษาใหม่โดยประกาศประกาศตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินก่อนเริ่มปีการศึกษาใหม่ และแจกคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้ วิธีการ และกำหนดการประเมินคุณภาพภายในประจำปี)	←→																
2. มหาวิทยาลัยเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือน ตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA Online System		←											→				
3. หลักสูตรเตรียมรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตร จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7) ผ่านระบบ CHE QA Online												←→					

กิจกรรมดำเนินการ	ต.ค.- พ.ค.	มิ.ย. เปิด ภาค เรียนที่1	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
System และแต่งตั้งคณะกรรมการ ประเมินระดับหลักสูตร																		
4. ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร														↔				
5. คณะนำผลการประเมินระดับ หลักสูตรมาจัดทำรายงานการ ประเมินตนเอง (SAR) ระดับคณะ ผ่านระบบ CHE QA Online System และแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน คุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ															↔			
6. ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ																	↔	
7. หน่วยงานสนับสนุนจัดทำรายงาน การประเมินตนเอง (SAR) เตรียมรับ การประเมินระดับหน่วยงานสนับสนุน และแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน ระดับหน่วยงานสนับสนุน																	↔	
8. ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน																	↔	

กิจกรรมดำเนินการ	ต.ค.- พ.ค.	มิ.ย. เปิด ภาค เรียนที่1	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
ระดับระดับหน่วยสนับสนุน																	
9. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับคณะ ระดับหน่วยงานสนับสนุน มาจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) บนระบบ CHE QA Online System เตรียมรับการประเมินระดับมหาวิทยาลัย และแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินระดับมหาวิทยาลัย																	↔
10. ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัยและนำผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีการศึกษาถัดไป																	↔
11. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมิน (รวมทั้งข้อเสนอแนะขอสภามหาวิทยาลัย)																	↔

กิจกรรมดำเนินการ	ต.ค.- พ.ค.	มิ.ย. เปิด ภาค เรียนที่1	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน หรือปรับแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการ ประจำปี และเสนอตั้งงบประมาณปี ถัดไปหรือจัดตั้งโครงการพัฒนาและ เสนอใช้งบประมาณกลางปี																	
12. ส่งรายงานประจำปีที่เป็น รายงานการประเมินคุณภาพภายใน ให้สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา (สกอ.) ผ่านระบบ CHE QA Online และหน่วยงานต้นสังกัด (ภายใน 120 วันนับจากสิ้นปีการศึกษา)																	↔

9. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check/Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้า มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน กรณีใช้ระบบเปิด-ปิดภาคการศึกษาแบบเดิม หรือ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม กรณีใช้ระบบเปิด-ปิดภาคการศึกษาตามอาเซียน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือเดือนที่ 1 – เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน – พฤษภาคม ปีถัดไปหรือเดือนสิงหาคม – กรกฎาคม ปีถัดไป)

C/S = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน – สิงหาคม หรือ เดือนสิงหาคม – ตุลาคม ของปีการศึกษาถัดไป

A = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหารระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษได้

วิธีการประกันคุณภาพภายใน กำหนดไว้ดังนี้

1. สถาบันวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่
2. สถาบันเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือน ตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA Online และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตรคณะวิชา และสถาบัน
3. หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online
4. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า นำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ
5. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินหลักสูตรที่ได้ประเมินไปแล้ว
6. สถาบันนำผลการประเมินระดับหลักสูตร ผลการประเมินระดับคณะวิชาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน
7. สถาบันประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร คณะวิชา พร้อมนำผลการประเมินเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาสถาบันในปีการศึกษาถัดไป
8. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่สถาบันแต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภาสถาบัน) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน แผนปฏิบัติการประจำปี และแผนกลยุทธ์
9. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน 120 วัน นับจากสิ้นปีการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในทุกปีการศึกษา ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะและระดับสถาบัน ตามลำดับโดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน และส่งผลการประเมินให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online System) ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร 1 ชุด อาจประเมินได้มากกว่าหนึ่ง หลักสูตรในสาขาเดียวกัน เช่น หลักสูตรสาขาวิชาเดียวกันทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา

ในกรณีที่ต้องเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2552 องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรกำหนดไว้ดังนี้

- ผู้ประเมินคุณภาพภายในจำนวนอย่างน้อย 3 คน ซึ่งมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน โดยเกินกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน และอย่างน้อยหนึ่งคนของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกนั้นต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน ทั้งนี้ประธานกรรมการ ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกสถาบัน
- คณะกรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในแต่ละระดับ ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เรื่อง นโยบายการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการ ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน กำหนดไว้ดังนี้

คณะกรรมการประเมินระดับหลักสูตร

- (1) ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกที่คุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชา ที่ประเมิน และมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (2) กรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกหรือภายในที่ไม่สังกัดหลักสูตรและคณะที่รับ ประเมิน และควรมีตำแหน่งวิชาการไม่ต่ำกว่าระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (3) กรรมการและเลขานุการ ต้องไม่สังกัดหลักสูตรและคณะที่รับการประเมิน โดยให้งานประกันคุณภาพ การศึกษา เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา หลักสูตรในระดับอุดมศึกษา
- (4) คณะกรรมการประเมิน 1 ชุด สามารถประเมินได้มากกว่า 1 หลักสูตร โดยให้ใช้ระยะเวลาประเมิน 1 วันต่อ 1 หลักสูตร

คณะกรรมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- (1) ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอก มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ ต่ำกว่า ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมี ประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับคณะหรือเทียบเท่า
- (2) กรรมการประเมิน เป็นผู้ประเมินจากภายนอกหรือภายในที่ไม่สังกัดคณะที่รับการประเมิน โดยควรมี ตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และกรรมการอย่างน้อย 1 คน ต้องเป็นผู้ประเมินจาก ภายนอก
- (3) คณะกรรมการประเมิน 1 ชุด สามารถประเมินได้มากกว่า 1 คณะ โดยให้ใช้ระยะเวลาประเมิน 1 – 2 วัน ต่อ 1 คณะ

คณะกรรมการประเมินระดับมหาวิทยาลัย

(1) ประธานคณะกรรมการประเมินฯ ต้องเป็นผู้ประเมินจากบุคคลภายนอก มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ เป็นผู้ที่ยื่นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือระดับสถาบัน

(2) กรรมการประเมิน เป็นผู้ประเมินจากภายนอกหรือภายในที่มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ควรดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปและมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระดับคณะหรือเทียบเท่า และกรรมการอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของคณะกรรมการประเมินต้องเป็นผู้ประเมินจากภายนอก

(3) กรรมการประเมิน กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี และกรณีเป็นฝ่ายสนับสนุน ต้องปฏิบัติหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไปมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี

การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ให้คณะจัดส่งรายชื่อคณะกรรมการที่คัดเลือกให้งานประกันคุณภาพการศึกษาตามกำหนดเวลา เพื่อพิจารณาถ้อยแถลงและเสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

หมายเหตุ :

1. แนวทางการดำเนินการสำหรับหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการ หรือรับนักศึกษา หรือไม่มีนักศึกษามาสมัครเรียนที่กำหนดไว้ คือ กรณีหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ/อนุมัติให้ปิดดำเนินการต้องแจ้งให้ สกอ. รับทราบ หากหลักสูตรยังมีนักศึกษาค้างอยู่ อาจารย์ประจำหลักสูตรดังกล่าวยังต้องทำหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตรต่อไปและจัดการเรียนการสอนจนกว่านักศึกษาคนสุดท้ายจะสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการประเมินระดับหลักสูตรเป็นประจำทุกปี โดยประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการดำเนินการ เพื่อนำผลที่ได้มาประกอบการพิจารณาปรับปรุงกระบวนการหรือพิจารณาดำเนินการอื่น ๆ ต่อไป โดยคำนึงถึงประโยชน์จากการประเมิน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญ อนึ่งการประเมินตนเองดังกล่าวเป็นการดำเนินการภายในของหลักสูตร คณะ หรือสถาบัน โดยรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรเฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการดำเนินงาน ในการคำนวณค่าคะแนนของหลักสูตรให้คิดเฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการประเมินเท่านั้น และดำเนินการผ่านระบบ CHE QA Online

2. หลักในการพิจารณาสำหรับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในในระดับหลักสูตร (สกอ.) ที่เป็นตัวบ่งชี้กระบวนการ (3.1 , 3.2 , 4.1 , 5.1 , 5.2 , 5.3, และ 6.1)

การพิจารณาตัดสินผลการประเมินตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพในระดับหลักสูตรที่เน้นกระบวนการ เพื่อให้ผู้ประเมินนำไปใช้ในการตัดสินผลการประเมินให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ให้ยึดหลักการ คือ หลักสูตรควรกำหนดผลลัพธ์ ซึ่งแสดงคุณภาพที่ต้องการจากการกระบวนการที่ได้ออกแบบ โดยอธิบายวิธีการดำเนินงานที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ มีการทบทวน/ประเมิน/ศึกษา ผลการดำเนินงานที่เทียบกับผลลัพธ์ที่กำหนดหากหลักสูตรไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ให้อธิบายว่ามีกระบวนการปรับปรุงวิธีการทำงานอย่างไร เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ (หมายเหตุ : ให้พิจารณาผลการดำเนินงานในภาพรวม ไม่ควรพิจารณาแต่ละประเด็นย่อย และกรณีจะให้คะแนนระดับ 4 หรือ 5 ต้องมีคำอธิบายที่เห็นรูปธรรม)

: บทที่ 3 นิยามศัพท์

การจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กร ไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

- (1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
- (2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- (3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- (4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน
- (5) การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด

“ชุมชนความรู้” ออกมาบันทึกไว้

(6) การจดบันทึก “ชุมชนความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็น ชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยการดำเนินการ 6 ประการนี้ บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจน อยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่นๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนเดียว

การจัดกิจกรรมนักศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม และพลเมืองที่เข้มแข็ง

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิต บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรร ทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวสมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพ อย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบัน อย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัย ในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่าง

น้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

**** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้**

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะหาความรู้ใหม่ ตลอดจนการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์หรือตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์ และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ

นวัตกรรม หมายถึง ผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์ บริการ กรรมวิธีที่เกี่ยวกับการผลิต การจัดโครงสร้างองค์กร ระบบบริหารจัดการ การบริหารการเงิน ธุรกิจ การตลาดหรือในการอื่นใด ทั้งนี้ ซึ่งเป็นสิ่งใหม่หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง ทั้งในเชิงพาณิชย์และสาธารณะ

แนวโน้ม (Trend) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลข ซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของมหาวิทยาลัย หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของมหาวิทยาลัยตามลำดับเวลา โดยทั่วไปการแสดงผลแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้มระยะห่างระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่นำเสนอ หากรอบเวลาสั้น ต้องมีการวัดความถี่ ในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่า อาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้ว โดยมีหลักฐานเป็นผลงานนำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกันทรง

(Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้น ๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรมหรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) เฉพาะวารสารที่มีชื่ออยู่ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของหน่วยงานต้นสังกัด

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ได้แก่ ERIC , MathSciNet , Pubmed , Scopus , Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE , SSCI และ AHCI เท่านั้น) JSTOR และ Project Muse

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบัน โดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทาง การพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของสถาบันครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบันซึ่งต้อง มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิต ในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวย่อความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวย่อเหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์ หรือ หลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ขึ้น เป็นองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์)
ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์+เคมี)

ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา

(ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)

พิชญพิจารณา (Peer Review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดการองค์การหน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED

2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุม ครั้งที่ 12/2554 เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2554 หนังสือเวียนที่ ศธ 0506(2)/ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554)

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สมาอุตสาหกรรม สมาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

หลักธรรมาภิบาล¹ หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หาได้มีความหมายเพียงหลักธรรม ทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจาก การแทรกแซงจากองค์กรภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้²

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกัน และมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงาน และระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน งบประมาณและระยะเวลา ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลา ที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงให้เห็นถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือ ประเด็นที่

สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาใน ฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากรและ ภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยงานการปกครองอื่น ๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชน ดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการ ให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุง กระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหาร ราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติ และได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มี การแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะ ของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์ และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญโดย ฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

² ดูเพิ่มเติม “คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์กรภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของกรมการบริการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รอง ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้าน การสอนและการวิจัย และปฏิบัติ หน้าที่เต็มตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548)

สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการ ระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อย กว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นำระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ ประเมิน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร และปฏิบัติงานประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 2/2549 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549) ทั้งนี้ กรณีบัณฑิตศึกษาอนุมัติให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้มากที่สุดเพียง 2 หลักสูตรเท่านั้น

หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอให้นำเสนอโดยคำเนินเช่นเดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ และเสนอให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ.08 ภายใน 30 วัน

นิยามตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ.2558

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกิน 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้น พหุวิทยาการหรือสหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้เกิน 2 คน

อาจารย์พิเศษ หมายถึง อาจารย์ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

ทั้งนี้ หากหลักสูตรใดใช้คำพิจารณาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 นิยามอาจารย์ประจำหลักสูตรในตัวเองซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตามความหมายที่ปรากฏในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558

นิยามตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.2563

งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม หมายถึง ผลงานวิจัยที่ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต ผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ที่เชิงพาณิชย์และในเชิงวิชาการ ผลงานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคมการเสริมสร้างการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

โครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมาย หมายถึง โครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ดำเนินการนั้น มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่บ่งบอกถึงทิศทางในการพัฒนาที่ชัดเจน มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมายที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม และโครงการมีการดำเนินการได้บรรลุเป้าหมาย ตามแผนโครงการที่กำหนด

หลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง หลักสูตรนำสาระความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาชนบทรณนิยม ประเพณีของท้องถิ่นและของชาติมาบูรณาการกับการดำเนินการพันธกิจด้านอื่นของคณะ และนำไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และความภูมิใจในความเป็นไทย การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียนชุมชน ท้องถิ่นอย่างชัดเจน

บัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง บัณฑิตปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

โครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based หมายถึง รายการโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม สังคม ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

โครงการบริการวิชาการทั้งหมด หมายถึง รายการโครงการบริการวิชาการทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

บุคคลหรือหน่วยงานในชุมชนพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานในชุมชนพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคมทั้งหมด หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคมทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

หลักสูตรเชิงพื้นที่ หมายถึง หลักสูตรตอบสนองต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หมายถึง ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมตามนิยามประกาศ ของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ. ของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด หมายถึง ผลงานทางวิชาการตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ. ทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

จำนวนหลักสูตร Up skill, Res skill, Life Long Learning หมายถึง หลักสูตร Up skill, Re skill และ Life Long Learning ที่ชุมชน หรือปราชญ์ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อาทิ การกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การสอน การบริหารในรอบปีการศึกษา ที่ผ่านมา

จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ หมายถึง เงินทุน เงินบริจาคจากภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ของคณะรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา

งบดำเนินการทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริหารงานประจำของคณะในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา

: บทที่ 4 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพการดำเนินงานและการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการ ดังต่อไปนี้

1) การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการศึกษาว่าหลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

2) ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่ง สกอ. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

3) ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการจะประเมินในพิชญพิจารณา (Peer review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมินเพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทาง การให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

4) สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบันและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้มีการจัดส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน ตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ที่เทียบเคียงได้ เช่น ผลการประเมินหลักสูตรของ AUN QA ผลการประเมินหลักสูตรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองจากองค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้านบริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และหลักสูตรที่ได้รับการรับรองการตรวจประเมินเป็นประจำและผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดง ผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	<ul style="list-style-type: none"> - ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร ฉบับ พ.ศ.2548 <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 3 ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 11 ข้อ - ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร ฉบับ พ.ศ.2558 <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 5 ข้อ <u>ประกาศนียบัตรบัณฑิต</u> เกณฑ์ 5 ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 10 ข้อ
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
	2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัย ของผู้สำเร็จการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบ อาชีพอิสระ - ผลงานของนักศึกษาปริญญาโท/เอก ที่ตีพิมพ์ หรือเผยแพร่
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - การรับนักศึกษา - การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี - การดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้าง ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของ นักศึกษา
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดง ผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
	4.2 คุณภาพอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก - ร้อยละอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ - ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ - จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ - การพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.2 การวางระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการเรียน การสอน	<ul style="list-style-type: none"> - การพิจารณากำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4 - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การกำกับกระบวนการเรียนการสอน - การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี - การบูรณาการพันธกิจต่าง ๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.3 การประเมินผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ - การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของ

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดง ผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
		<p>นักศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - การกำกับ การประเมินการจัดการเรียนการสอน และประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7) - การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน - กระบวนการปรับปรุงผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือการพิจารณาเสนอนโยบายแผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีการประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่าง ๆ พ.ศ.2548 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2548 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐานจะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 และ พ.ศ. 2558 ตามที่ประกาศใช้ในขณะนี้ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ.2548 และ พ.ศ.2558 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวโดยหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ.2548 ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 3 ข้อ และระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 11 ข้อ สำหรับหลักสูตรที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ.2558 นั้น ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ข้อ และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 10 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558

1) หลักสูตรระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ/ปฏิบัติการ
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาหลักสูตรนั้น 	
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติการ
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ไม่จำกัดจำนวนและประจำได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร 	
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - หากเป็นอาจารย์ผู้สอนก่อนเกณฑ์นี้ประกาศใช้ อนุโลมคุณวุฒิระดับปริญญาตรีได้ 	

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ/ปฏิบัติการ
	<p>● อาจารย์พิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและ - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น - หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญจากบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 ก็สามารถดำเนินการได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้นๆ และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย 	
5. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ	เกณฑ์ 5 ข้อ

2) หลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาหลักสูตรนั้น 	
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง
	<p>● อาจารย์พิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น - หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญจากบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 ก็สามารถดำเนินการได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนา นักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้นๆ และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย 	<p>● อาจารย์พิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น - หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญจากบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 ก็สามารถดำเนินการได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนา นักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้นๆ และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่าง 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่าง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
การค้นคว้าอิสระ	น้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	น้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
6. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	
	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและแจ้ง กกอ. ทราบ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและแจ้ง กกอ. ทราบ
7. คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 3 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือวิทยานิพนธ์ร่วม 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 5 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก
	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำหลักสูตร 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและแจ้ง กกอ. ทราบ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก <ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและแจ้ง กกอ. ทราบ
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ● แผน ก1 <ul style="list-style-type: none"> - ต้องได้รับการให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. 	<ul style="list-style-type: none"> ● แบบ 1 <ul style="list-style-type: none"> - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. อย่างน้อย 2 เรื่อง
	<ul style="list-style-type: none"> ● แผน ก2 	<ul style="list-style-type: none"> ● แบบที่ 2

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	- ต้องได้รับการให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceeding)	- ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.
	<ul style="list-style-type: none"> ● แผน ข - รายงานการค้นคว้าหรือส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้ 	
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ● วิทยานิพนธ์ - อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1 คนต่อนักศึกษา 5 คน ● การค้นคว้าอิสระ - อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ 1 คนต่อนักศึกษา 15 คน - หากอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์เอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คนต่อนักศึกษา 10 คน - หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบกับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน 	
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 10 ข้อ	เกณฑ์ 10 ข้อ

3) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปี ย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็น ผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มี ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปี ย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็น ผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มี ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือ 	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มี

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
	<p>สาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน</p> <p>- ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง</p>	<p>ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน</p> <p>- ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง</p>
	<p>● อาจารย์พิเศษ</p> <p>- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน</p> <p>- มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี</p> <p>- ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น</p> <p>- หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญจากบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 ก็สามารถดำเนินการได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้น ๆ และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</p>	<p>● อาจารย์พิเศษ</p> <p>- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า</p> <p>- มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 4 ปี</p> <p>- ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น</p> <p>- หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญจากบุคลากรภายนอกมากกว่าร้อยละ 50 ก็สามารถดำเนินการได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาตลอดการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานั้น ๆ และต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย</p>

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตรหรืออย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ	เกณฑ์ 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่า หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน และผลเป็น “ไม่ผ่าน” (คะแนนเป็นศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวบ่งชี้

1. เอกสารหลักสูตรฉบับที่ สกอ.ประทับตรารับทราบ
2. หนังสือนำที่ สกอ. แจงรับทราบหลักสูตร (ถ้ามี)
3. กรณีหลักสูตรยังไม่ได้แจ้งการรับทราบ ให้มีหนังสือส่ง สกอ. หรือหนังสือส่งคืนจาก สกอ.และรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยที่อนุมัติ/ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนดบัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิ และสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้น ๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ :

- ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ครบรอบ มหาวิทยาลัยต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 ด้วย แม้ว่าหลักสูตรนั้นจะยังไม่ครบรอบการปรับปรุงก็ตาม โดยนำผลการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบที่ผ่านมาใช้ประกอบการประเมิน
- กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่ต้องเอามานับในการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต
- ในกรณีหลักสูตรนานาชาติเป็นนักศึกษาต่างชาติประมาณ 90% การประเมินบัณฑิตอาจไม่ถึงร้อยละ 20 เนื่องจากการเดินทางกลับประเทศไปแล้ว สามารถอนุโลมให้ใช้บัณฑิตที่เป็นนักศึกษาชาวไทยเป็นฐานในการคิด เช่น มีนักศึกษาต่างชาติ 90 คน มีนักศึกษาไทย 10 คน ให้ประเมินโดยคิดจากนักศึกษาไทย จำนวน 10 คน เป็นฐานที่ 100%

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาตรี) ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้อ่านทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนั้นกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของ ผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะ ผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบทและบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

- จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
- กรณีหลักสูตรใหม่ ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 และ 2.2 เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาอยู่ ต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 และ 2.2 เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2

(ปริญญาโท) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท
ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำไปเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{40} \times 5$$

หมายเหตุ :

- การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมีได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accept)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.10	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบ

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	คณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการจะต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคลากรนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ :

- ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมิน นั้นๆ
- ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2

(ปริญญาเอก) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก
ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อหา
ประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดง
ถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำไปเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้จะเป็น
การประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็น
คะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{80} \times 5$$

หมายเหตุ :

- การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accept)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือ ในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบ คณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็น

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	ประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอเอกสารฉบับอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการจะต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคลากรภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ :

1. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีก่อนประเมินนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษา ระบบประกันคุณภาพนักศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งจะต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) กลุ่มวิชาหลัก (core subjects) (2) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) (3) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) และ (4) กลุ่มทักษะสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี (information, media and technology skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

1. กลุ่มทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม ได้แก่ (1) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) (2) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Innovation and creativity) (3) การสื่อสารและความร่วมมือ (communication and collaboration)

2. กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และ เทคโนโลยี (information, media and technology Skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้สื่อ (media literacy) และการรู้ ICT (ICT literacy)

3. กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและยืดหยุ่น (Adaptability and flexibility) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ด้วยตนเอง (initiative and self direction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (Social and cross-cultural interaction) ความรับผิดชอบและความสามารถผลิตผลงาน (accountability and productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (leadership and social responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ภายใต้การดำเนินการดังกล่าวให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1	การรับนักศึกษา
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2	การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา
ตัวบ่งชี้ที่ 3.3	ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณสมบัติของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ แต่ละหลักสูตรจะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกข้อมูล หรือวิธีการคัดเลือกนักศึกษาให้นักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมีเวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การรับนักศึกษา
- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้นักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีระบบ ● ไม่มีมิกลไก ● ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง ● ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบมิกลไก ● ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบมิกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบมิกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มิกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มิกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม ● มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิง

0	1	2	3	4	5
					ประจักษ์ยืนยันและ กรรมการผู้ตรวจ ประเมิน สามารถให้ เหตุผลอธิบายการ เป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ในช่วงปีแรกของการศึกษา ต้องมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เพื่อให้มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข อัตราการลาออกกลางคันน้อย ในระหว่างการศึกษามีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดีที่มีจิตสาธารณะ มีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ (ระดับปริญญาตรี โท เอก) ระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา การสร้างโอกาสการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ได้มาตรฐานสากล

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี
- การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แก่บัณฑิตศึกษา
- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้ได้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุขและมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีระบบ ● ไม่มีกลไก ● ไม่มีแนวคิดในการกำกับ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไก 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไก 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน

0	1	2	3	4	5
ติดตามและปรับปรุง ● ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม ● มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียนมีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตรสูง อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตร และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

หมายเหตุ :

- การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการที่ดำเนินการให้กับนักศึกษาตามกิจกรรมในตัวบ่งชี้ 3.1 และ 3.2

- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา คิดจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าในแต่ละรุ่น ลบด้วยจำนวนนักศึกษาที่ออก ทุกกรณีนับถึงสิ้นปีการศึกษาที่ประเมิน ยกเว้น การเสียชีวิต การย้ายที่ทำงานของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละของจำนวนที่รับเข้าในแต่ละรุ่นที่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว
- การคิดร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่คงอยู่ของแต่ละรุ่น

ตัวอย่างการคำนวณหลักสูตร 4 ปี

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า (1)	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (2)			จำนวนที่ลาออกและคัดชื่อออกสะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา 2563 (3)
		2561	2562	2563	
2558		x			
2559			x		
2560				x	

$$\text{อัตราการสำเร็จการศึกษา} = \frac{(2)}{(1)} \times 100$$

$$\text{อัตราการคงอยู่} = \frac{(1) - (3)}{(1)} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงาน บางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงาน ครบทุกเรื่อง ตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงาน ครบทุกเรื่อง ตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ ● มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงาน ครบทุกเรื่อง ตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ ● มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงานผลการดำเนินงาน ครบทุกเรื่อง ตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ ● มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง ● มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการตรวจ

0	1	2	3	4	5
					ประเมินสามารถ ให้เหตุผลอธิบายว่า เป็นผลการดำเนินงานที่ โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกัน การบริหาร และพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของ สถาบันและของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและการปฏิบัติงานตามวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการ กำหนดนโยบาย แผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแลและการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การ วางระบบประกันคุณภาพอาจารย์เป็นการดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ที่ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นด้วย การวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรเพื่อให้อัตรากำลังอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่ รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสม กับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการ อย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์ และผลลัพธ์ที่ เกิดกับอาจารย์ ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เริ่มต้นตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ ต้องกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติอาจารย์ที่ สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบันและของหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสม โปร่งใส นอกจากนี้ต้องมีระบบการบริหารอาจารย์ โดยการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาวเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรและกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ในรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ระบบการบริหารอาจารย์
- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของ ผลการ ดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งในด้านวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทาง วิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ของอาจารย์เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีระบบ ● ไม่มีกลไก ● ไม่มีแนวคิด ในการกำกับ ติดตามและ ปรับปรุง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● ไม่มีการนำ ระบบกลไกไปสู่ การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำ ระบบกลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน ● มีการประเมิน กระบวนการ ● ไม่มีการ ปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำ ระบบกลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน ● มีการประเมิน กระบวนการ ● มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ จากผลการ ประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมิน กระบวนการ ● มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการจาก ผลการประเมิน ● มีผลจากการ ปรับปรุงเห็น ชัดเจนเป็น 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน ● มีการประเมิน กระบวนการมีการ ปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการจากผล การประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุง เห็นชัดเจนเป็น รูปธรรม ● มีแนวทางปฏิบัติที่ดี

0	1	2	3	4	5
				รูปธรรม	โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอโดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตอันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้จะประกอบด้วย

- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงจากฐานข้อมูล TCI และ Scopus

ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นหลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20

ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	× 100
จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด	

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	× 5
ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5	

หมายเหตุ :

คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับคุณวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษายในรอบปีการศึกษา นั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาซึ่งมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบัน ทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งแก้ไขปัญหา และพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควร ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ใน รูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับ นานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่ง ทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือ องค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการตำราหรือหนังสือ ที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการ และผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนน} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}} \times 5$$

ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม วิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตาม ประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	<ul style="list-style-type: none"> - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

หลักสูตรในระดับปริญญาเอกถือได้ว่าเป็นหลักสูตรสูงสุดของสถาบันการศึกษา เป็นหลักสูตรที่สำคัญและเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น อาจารย์ประจำหลักสูตร ระดับปริญญาเอกจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อหลักสูตรนั้นๆ

บทความวิจัยและบทความทางวิชาการหรือ Review Article ของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอก ที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกมีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติในฐานข้อมูล TCI และ Scopus และบทความ ที่ตีพิมพ์ได้รับการ อ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงมากย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้งการอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หรือระดับ นานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกนั้น โดยนำเสนอในรูปสัดส่วนทั้งนี้ พิจารณาผลการดำเนินงาน5ปี ย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
ที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = 2.5 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
ที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = 3.0 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
ที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = 0.25 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

$$= \frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}$$

2. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวอย่างการหาอัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ถ้าอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีจำนวน 5 คน โดยอาจารย์ทั้ง 5 คนมีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือ Review article ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปี พ.ศ. 2553-2557 (ค.ศ. 2010-2014) ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของ หลักสูตรใน พ.ศ. 2557 (ประเมินในปี ค.ศ. 2014) เป็นดังนี้

- จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ ทั้ง 5 คนในฐานข้อมูล Scopus ระหว่าง ค.ศ. 2010-2014 เท่ากับ 15 บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCI เท่ากับ 5 บทความ
- ในจำนวนนี้มีบทความ 8 บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่ได้รับการอ้างอิง อย่างน้อย 1 ครั้ง และมีบทความ 2 บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง

ดังนั้น อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

$$= \frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}} = \frac{8+2}{5} = \frac{10}{5} = 2.0$$

$$\text{นำคะแนนมาคำนวณ} = \frac{2.0}{2.5} \times 5 = 4.0 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพ ต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังอาจารย์ที่มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ที่รับเข้าในหลักสูตร อัตราคงอยู่ของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไป

- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มี <p>การรายงาน ผลการ ดำเนินงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการ <p>รายงาน ผลการ ดำเนินงาน ในบางเรื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการ <p>รายงาน ผลการ ดำเนินงาน ครบทุก เรื่องตาม คำอธิบาย ในตัวบ่งชี้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการ <p>รายงาน ผลการ ดำเนินงาน ครบทุก เรื่องตาม คำอธิบาย ในตัวบ่งชี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มีแนวโน้ม <p>ผลการ ดำเนินงาน ที่ดีขึ้นใน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงาน <p>ผลการดำเนินงาน ครบทุกเรื่อง ตามคำอธิบาย ในตัวบ่งชี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มีแนวโน้มผล <p>การดำเนินงาน ที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการรายงาน <p>ผลการดำเนินงาน ครบทุกเรื่องตาม คำอธิบายในตัวบ่งชี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มีแนวโน้มผลการ <p>ดำเนินงานที่ดีขึ้นใน ทุกเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มีผลการดำเนินงานที่ <p>โดดเด่น เทียบเคียงกับ หลักสูตรนั้นในสถาบัน กลุ่มเดียวกันโดยมี หลักฐานเชิงประจักษ์</p>

0	1	2	3	4	5
			บางเรื่อง		ยืนยันและกรรมการ ผู้ประเมินสามารถ ให้เหตุผลอธิบายว่า เป็นผลการดำเนินงาน ที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ 3 ด้านที่สำคัญ คือ (1) สารของรายวิชาในหลักสูตร (2) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (3) การประเมินผู้เรียน ระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตรการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ตัวบ่งชี้ในการประเมิน ต้องให้ความสำคัญ กับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ที่เน้นนักศึกษาเป็น สำคัญและส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 **สาระของรายวิชาในหลักสูตร**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดให้บริการต้องผ่านการรับทราบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุม กำกับการจัดทำรายวิชาต่างๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการบริหารจัดการการเปิดรายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ โดยสนองความต้องการของนักศึกษา และตลาดแรงงาน สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องเน้นการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และความต้องการของประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีระบบ ● ไม่มีกลไก ● ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ ● มีกลไก ● ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ ● มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ ● มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม ● มีการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม ● มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถ

0	1	2	3	4	5
					ให้เหตุผลอธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติ ที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชา โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่สอน และเป็นความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนในวิชานั้นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ประสบการณ์ และได้รับการพัฒนาความสามารถจากผู้รู้จริง สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และลักษณะของนักศึกษา ให้นักศึกษาได้รับโอกาสและพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระการสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นการพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรที่กำหนด และได้รับการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คุณธรรมจริยธรรม ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทักษะการทำงานแบบมีส่วนร่วม ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการดูแลสุขภาพ ฯลฯ การเรียนการสอนสมัยใหม่ต้องใช้สื่อเทคโนโลยี และทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและในสถานที่ใดก็ได้ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ และสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับหลักสูตรบัณฑิตศึกษาเทคนิคการสอนจะเน้นการวิจัยเป็นฐาน การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การกำหนดผู้สอน
- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.3 และ มคอ.4) และการจัดการเรียนการสอน
- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์

- การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
- ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ
- และการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผล การดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดผลการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีระบบ ● ไม่มีกลไก ● ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม ● มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การประเมินนักเรียนมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ การประเมินผลนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา (assessment for learning) การประเมินที่ทำให้ให้นักศึกษาสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่ จนเกิดการเรียนรู้ (assessment as learning) และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (assessment for learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลัง คือ เน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมินเพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วย ทั้งนี้ ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพ และวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย ให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (real word) และมีวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ที่ทำให้นักศึกษาแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็งของตนเองได้ ให้ผลการประเมินที่สะท้อนระดับความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วย

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- การกำกับกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7)
- การประเมินวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
● ไม่มีระบบ	● มีระบบ	● มีระบบ	● มีระบบ	● มีระบบ มีกลไก	● มีระบบ มีกลไก
● ไม่มีกลไก	● มีกลไก	● มีกลไก	● มีกลไก	● มีการนำระบบ	● มีการนำระบบกลไก
● ไม่มีแนวคิด	● ไม่มีการนำ	● มีการนำ	● มีการนำ	● กลไกไปสู่การ	● ไปสู่การปฏิบัติ/

0	1	2	3	4	5
ในการกำกับติดตามและปรับปรุง	ระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	ระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	ระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	ปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของหลักสูตร หมายถึง ร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปี การศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปีในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7)

เกณฑ์การประเมิน

มีการดำเนินงานน้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 0
 มีการดำเนินงานร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.50
 มีการดำเนินงานร้อยละ 80.01-89.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00
 มีการดำเนินงานร้อยละ 90.00-94.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.50
 มีการดำเนินงานร้อยละ 95.00-99.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.75
 มีการดำเนินงานร้อยละ 100 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 5

หมายเหตุ :

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2558 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพิ่มเติมไว้ ดังนี้

ข้อ 2 ระบุว่า “กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาจะทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรในลักษณะอื่น สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการจัดทำระบบเก็บข้อมูลรายละเอียดให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7”

ข้อ 3 ระบุว่า “ให้ถือว่า ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ เป็นเพียงแนวทางเท่านั้น โดยสถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตร ประจำปีที่ระบุไว้ในหมวด 1 – 6 ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบหรืออนุมัติจากสภาอุดมศึกษา ในระหว่างที่สถาบันอุดมศึกษายังไม่สามารถเสนอขอปรับตัวบ่งชี้ใหม่ได้สำเร็จ ให้ใช้ตัวบ่งชี้เดิมก่อนได้ หรือหากหลักสูตรใดมีความประสงค์กำหนดตัวบ่งชี้แบบเดิมก็สามารถกระทำได้ กรณีหลักสูตรมีการปรับตัวบ่งชี้ใหม่ให้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบในการปรับปรุงครั้งต่อไป”

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตร จะต้องมีปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่นๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จะพิจารณาได้จาก

ตัวบ่งชี้ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ สิ่งสนับสนุนเหล่านี้ต้องมีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพพร้อมใช้งานทันสมัยโดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผล การดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีระบบ ● ไม่มีกลไก ● ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ ● มีกลไก ● ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ ● มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ ● มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจาก 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีระบบ มีกลไก ● มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน ● มีการประเมินกระบวนการ ● มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน ● มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม

0	1	2	3	4	5
			จากผลการประเมิน	การปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	<ul style="list-style-type: none"> มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

: บทที่ 6 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ระดับคณะ

ระดับคณะ ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ จำนวนรวม 25 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบ การประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมิน ทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ
	1.2 การจัดการศึกษาที่ตอบสนองสังคมและ ยุทธศาสตร์ชาติ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	1.3 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	1.4 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.7 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้ บัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ทุกหลักสูตรที่ คณะรับผิดชอบ
2. การวิจัย	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอกต่อ จำนวนอาจารย์ประจำ
	2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและ นักวิจัย	ร้อยละผลรวมถ่วงน้ำหนักของ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ประจำ
	2.4 งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม	ร้อยละของผลงานวิจัย ที่สร้างผลกระทบต่อสังคม ต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมด ของคณะ
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ

องค์ประกอบ การประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	3.2 สมรรถนะของโครงการยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ร้อยละโครงการยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่บรรลุเป้าหมาย
4. การทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	4.2 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้าน ศิลปวัฒนธรรม	ค่าร้อยละของหลักสูตร ที่มีการบูรณาการ งานด้านศิลปวัฒนธรรม
5. การบริหารจัดการ	5.1 การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	5.2 การบริหารและพัฒนาคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.3 ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	5.4 ร้อยละของหลักสูตรที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยอาเซียน	ค่าร้อยละของหลักสูตร ที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยอาเซียน
6. ผลการดำเนินงานการ พัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่	6.1 ร้อยละการดำเนินงานในพื้นที่หรือภูมิภาคของ บัณฑิต	ร้อยละของบัณฑิต ได้งานทำในพื้นที่ หรือภูมิภาคของบัณฑิต
	6.2 การพัฒนาเชิงพื้นที่	ร้อยละของโครงการ ด้านการบริการวิชาการ หรือโครงการที่ตอบสนอง ต่อ Area Based
	6.3 การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานใน ชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค	ร้อยละของจำนวนโครงการหรือ กิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือ หน่วยงานมีส่วนร่วม
	6.4 ความสอดคล้องของหลักสูตร	ร้อยละของหลักสูตรที่สอดคล้อง กับความต้องการของสังคมและ ชุมชน
	6.5 การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ ภูมิภาค	ร้อยละของผลงาน ทางวิชาการรับใช้สังคม
	6.6 การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน	ร้อยละของหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วน

องค์ประกอบ การประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	6.7 การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและ เอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมใน พื้นที่	ร่วมในการจัดการศึกษา ร้อยละของจำนวนเงิน จากภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมใน พื้นที่

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัยคือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งในเชิงวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะและผลลัพธ์ผู้เรียนตามหลักสูตรที่กำหนด หลักสูตรต้องมีการบูรณาการศาสตร์ และรูปแบบหลากหลายตอบสนองความต้องการของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ต้องยืดหยุ่นและเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลคณาจารย์ต้องมีคุณภาพทั้งด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ก้าวทันต่อวิทยาการสมัยใหม่ รวมทั้งมีกระบวนการในการพัฒนานักศึกษาที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ต่อผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้	จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ คือ
ตัวบ่งชี้ที่	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
ตัวบ่งชี้ที่	1.2 การจัดการศึกษาที่ตอบสนองสังคมและยุทธศาสตร์ชาติ
ตัวบ่งชี้ที่	1.3 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ตัวบ่งชี้ที่	1.4 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ตัวบ่งชี้ที่	1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ตัวบ่งชี้ที่	1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ตัวบ่งชี้ที่	1.7 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความพึงพอใจใช้บัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรของคณะนับเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่สะท้อนถึงคุณภาพบัณฑิตในภาพรวมของคณะ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ :

หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2

การจัดการศึกษาที่ตอบสนองสังคมและยุทธศาสตร์ชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะตามมาตรฐานอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นคนไทยที่เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความรู้ความสามารถ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้นั้น มหาวิทยาลัยพึงต้องมีนโยบายและทิศทางการผลิตบัณฑิตการพัฒนาผู้เรียนให้ตอบสนองความต้องการจำเป็นของสังคม มีการจัดบริการหลักสูตรด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิตของคนไทย มีการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณภาพสามารถก้าวทันวิทยาการสมัยใหม่ส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์สร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนรวมทั้งการกำกับให้ทุกหลักสูตรมีการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน และรายงานการดำเนินการที่เป็นไปตามผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้านตามที่กำหนดในหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องและตอบสนองนโยบายและทิศทางการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาผู้เรียนของมหาวิทยาลัยและยุทธศาสตร์ชาติ ตามความเชี่ยวชาญของคณะ
2. จัดบริการหลักสูตรด้วยรูปแบบที่หลากหลายทั้งแบบให้ปริญญากับแบบไม่ให้ปริญญา หลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพ หรือหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิต
3. มีหลักสูตรแบบบูรณาการศาสตร์หรือหลักสูตรหรือรายวิชาที่เป็นความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานผู้จ้างบัณฑิต ที่เชื่อมโยงสาระความรู้ที่เป็นวิทยาการก้าวหน้า หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับการนำไปใช้ในชีวิตจริง
4. มีการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลรวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลแก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม
5. ทุกหลักสูตรกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ 5 ด้านตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ ที่ครอบคลุมและเชื่อมโยงกับผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ตามมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยและจุดเน้นของหลักสูตร และมีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่กำหนด เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการบริหารคณะและคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย
6. พัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ก้าวทันต่อวิทยาการสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

7. มีหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการ เพื่อให้มีความโดดเด่นตามพหุปัญญา
ของผู้เรียน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 – 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจที่สำคัญของคณะในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5
ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการกรณีที่มีการปรับคุณวุฒิศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับบางกรณีที่สาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริง และลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ของคณะศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5
ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนัศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาอย่างครบถ้วน ตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดบริการให้คำปรึกษา เน้นแนวด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในคณะ
2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา
3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้การประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา
6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนันทศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมพัฒนานักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย สอดคล้องกับผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยกำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะ ภายใต้การมีส่วนร่วมของตัวแทนนักศึกษาจากทุกสาขาวิชา และถ่ายทอดสู่แผนปฏิบัติงานประจำปีอย่างครบถ้วน

2. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาในแผนส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ประการ ให้ครบถ้วน และสอดคล้องกับผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ตามประกาศมาตรฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประกอบด้วย

- (1) คุณธรรม จริยธรรม
- (2) ความรู้
- (3) ทักษะทางปัญญา
- (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้รับจากกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านประกันคุณภาพแก่นักศึกษา มาใช้ในการดำเนินโครงการ หรือการเรียน

4. มีการประเมินผลตัวชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของทุกกิจกรรมที่ดำเนินการและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

5. มีการประเมินผลตัวชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

6. นำผลการประเมินในข้อ 5 ไปปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา แผนปฏิบัติงานประจำปี หรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.7

ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เป้าหมายหลักของพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต คือการที่บัณฑิตมีคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ที่สถาบันได้ประกาศกำหนด คือเป็นผู้มีความรอบรู้ เป็นผู้ร่วมสร้างนวัตกรรม และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง การประเมินความพึงพอใจต่อคุณลักษณะดังกล่าวในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิตจึงเป็นภาพสะท้อนประการหนึ่ง ที่บ่งบอกถึงความสัมฤทธิ์ผลในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียนทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนประเมินบัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียนทุกหลักสูตร
จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะรับผิดชอบ

ข้อมูลประกอบ

- 1.จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
2. กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่นำมานับในการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

บทบาทสำคัญประการหนึ่งของคณะต่อการพัฒนาสังคมและประเทศก็คือพันธกิจด้านการวิจัย ดังนั้นคณะจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมพันธกิจด้านวิจัยให้สามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จได้ นั้นจำเป็นต้องมีแผนการวิจัยที่กำหนดทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน มีระบบและกลไกในการบริหารจัดการ มีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน คณาจารย์และบุคลากรมีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง การบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆของคณะ รวมทั้งมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่สร้างผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น สังคมและประเทศ

ตัวบ่งชี้

จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีแผนการดำเนินงานวิจัยที่มีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ มีการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งด้านระบบสารสนเทศที่ช่วยในการบริหารจัดการงานวิจัย การจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากรส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์นักวิจัย บุคลากร และนักศึกษา การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

- มีแผนงานด้านการวิจัยหรือแผนยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยที่กำหนดทิศทางและเป้าหมายการวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และความต้องการจำเป็นของท้องถิ่นตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของคณะ
- มีระบบสารสนเทศเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการบริหารจัดการงานวิจัยที่ครอบคลุมการใช้งานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน
- สนับสนุนการดำเนินพันธกิจด้านวิจัยในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์อย่างน้อยประเด็นต่อไปนี้
 - จัดหาเครือข่ายความร่วมมือด้านแหล่งทุนภายนอกเพื่อเป็นทุนในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์
 - จัดสรรงบประมาณของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นทุนในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์
 - จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ในการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
 - การสร้างขวัญกำลังใจและการยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
- พัฒนาสมรรถนะอาจารย์นักวิจัยให้มีความสามารถในการสร้างผลงานวิจัย หรือนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์และพัฒนาบุคลากร และนักศึกษาให้มีความรู้ด้านการวิจัยหรือมีส่วนร่วมในงานวิจัย
- มีระบบและกลไกเพื่อช่วยคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักวิจัยและมหาวิทยาลัยและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ บัณฑิตนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในมหาวิทยาลัย คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในมหาวิทยาลัย และที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัยนอกจากนี้เงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัยได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0-5ตามเกณฑ์แบ่งกลุ่มสาขาวิชาดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็น คะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุน} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะ

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะ

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญาเงินทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญาเงินทุนโดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2562 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและ นักวิจัย เป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5 เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$
--

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}} \times 5$$

ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบันทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่มีผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบันทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการพ.ศ.2562 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ - ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์(Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

หมายเหตุ : ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4

งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การวิจัยเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการได้มาซึ่งข้อมูลและองค์ความรู้ที่นำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมและประเทศได้อย่างถูกต้องและยั่งยืน ผลงานวิจัยของคณะควรสามารถต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา องค์ความรู้ใหม่และนวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และในเชิงวิชาการการพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม การเสริมสร้างสมรรถนะและการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

การแปลงค่าร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

โดยค่าร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม}}{\text{จำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะ}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คำนวณคะแนนที่ได้จาก

$$\frac{\text{ร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมด}}{\text{ร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมดที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1.งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม หมายถึง ผลงานวิจัยที่ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิตผลงานวิจัยที่ใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และในเชิงวิชาการ ผลงานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม การเสริมสร้างการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2. การนับจำนวนผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมให้นับตามปีการศึกษา และการนับจำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะให้นับตามปีงบประมาณ

3. งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมให้บัณฑิตที่จบมาไปใช้ประโยชน์และสร้างผลกระทบในการศึกษาที่ประเมิน โดยจะเป็นงานวิจัยที่ดำเนินการในช่วงใดก็ได้ ทั้งนี้การสร้างผลกระทบให้นับเฉพาะปีแรกที่บัณฑิตนั้นไปใช้ประโยชน์เท่านั้น

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของคณะที่ต้องให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม ประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความเชี่ยวชาญของคณะและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐเอกชน หน่วยงานอิสระ และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลายทั้ง การให้บริการทางวิชาการแบบให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม เช่น การอนุญาต ให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของคณะเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนา วิชาการ การทำงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม การให้บริการทางวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้ สังคมแล้ว คณะและมหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ ซึ่ง จะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย การ พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและ เป็นการสร้างรายได้ของคณะและมหาวิทยาลัยจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้	จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ
ตัวบ่งชี้ที่	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม
ตัวบ่งชี้ที่	3.2 สมรรถนะของโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่สถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนหรือสังคม โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นการใช้ประโยชน์ จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการเพื่อพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด โดยความร่วมมือระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
2. จัดทำแผนบริการวิชาการตามจุดเน้นของคณะและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดเป้าหมายและผลกระทบจากการพัฒนาอย่างชัดเจน ภายใต้การมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 1
3. ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน
4. ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
5. การพัฒนาชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายเป็นการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน
6. อาจารย์และนักศึกษาของคณะมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย
7. น้อมนำศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแนวทางพระราชดำริต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 สัมฤทธิ์ผลของโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในฐานะ “คนของพระราชา” คณะซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทหน้าที่จะเข้าไปช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชน โดยน้อมนำพระบรมราโชบายในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาล

ที่ 10 ที่ทรงห่วงใยถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตในท้องถิ่นและภูมิภาค ด้วยการยกระดับคุณภาพการศึกษา การช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาครูและโรงเรียนในท้องถิ่นให้มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและยั่งยืน จำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่เกิดจากการพัฒนาที่สามารถวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีการกำกับติดตามเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นที่แท้จริง เพื่อนำผลดำเนินงานมาวิเคราะห์และปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การประเมิน

การแปลงค่าร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมาย เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 โดยค่าร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมายตามสูตร

จำนวนโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมาย	× 100
จำนวนโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมดของคณะ	

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คำนวณคะแนนที่ได้จาก

ร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมาย	× 5
ร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	
ที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5	

หมายเหตุ :

โครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมายหมายถึง โครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ดำเนินการนั้น มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่บ่งบอกถึงทิศทางในการพัฒนาที่ชัดเจน มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมายที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม และโครงการมีการดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายตามแผนโครงการที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในพันธกิจสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา คณะต้องมีนโยบาย แผนงาน การบริหารจัดการ และการกำกับติดตามงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ครอบคลุมทั้งการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของคณะและสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีแผนการส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่มีการกำหนดนโยบายทิศทางและเป้าหมายชัดเจน มีตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนที่สามารถสะท้อนผลกระทบที่มีต่อการอนุรักษ์และการสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือศิลปวัฒนธรรมไทย
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน งานวิจัย หรืองานบริการวิชาการที่นำไปสู่การสืบสาน การต่อยอด การประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมไทยหรือท้องถิ่น หรือการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น
3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยองค์กรภาครัฐหรือเอกชน ในประเทศหรือต่างประเทศเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือความเป็นไทย ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของสถาบัน
4. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนการส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนรายงานต่อคณะกรรมการประจำคณะ
5. นำผลการกำกับติดตามและผลการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านการส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. มีฐานข้อมูลหรือการบริการข้อมูล หรือแหล่งการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ของไทยหรือท้องถิ่น เพื่อให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงหรือใช้บริการได้
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2

ร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรที่มีการบูรณาการสาระความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติกับการจัดการเรียน การสอน การวิจัยและการบริการวิชาการ ที่เป็นการสืบสาน ถ่ายทอดประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย ตามอัตลักษณ์ของชุมชน ท้องถิ่น และนำไปสู่สร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และความภูมิใจในความเป็นไทย การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น

หมายเหตุ :

หลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง หลักสูตรนำสาระความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียม ประเพณีของท้องถิ่นและของชาติมาบูรณาการกับการดำเนินการพันธกิจด้านอื่นของคณะ และนำไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักและความภูมิใจในความเป็นไทย การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่นอย่างชัดเจน

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5
ค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรม ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการสาระความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่มีการบูรณาการสาระความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของคณะ}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\frac{\text{ร้อยละของหลักสูตรที่บูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรม}}{\text{ร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการสาระความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้	จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	การบริหารและพัฒนาคณะ
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 **การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย**

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินงานให้บรรลุวิสัยทัศน์ มีผลดำเนินงานที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดทิศทางพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย มีการถ่ายทอดและสื่อสารให้บุคลากร นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับรู้เพื่อสร้างเป้าหมายร่วมในคณะ มีกระบวนการในการแปลงแผนยุทธศาสตร์สู่แผนปฏิบัติงานประจำปีเพื่อถ่ายทอดสู่การปฏิบัติระดับหน่วยงานและระดับบุคคล ตลอดจนมีระบบการกำกับติดตามประเมินผลเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิดการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่นำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ตามกรอบเวลา โดยกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของคณะ นโยบายของสภามหาวิทยาลัย สมรรถนะหลักตามความเชี่ยวชาญของคณะ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
2. มีการถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์เพื่อสื่อสารและทำความเข้าใจในเป้าหมายการดำเนินงานของคณะให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนรับรู้อย่างทั่วถึง
3. แปลงยุทธศาสตร์ไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีที่สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะให้บรรลุความสำเร็จตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์
4. กำหนดผู้รับผิดชอบตัวชี้วัดของแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานประจำปี โดยจัดทำเป็นข้อตกลงการปฏิบัติงานระหว่างผู้บริหารของคณะกับมหาวิทยาลัยโดยมีการกำกับติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามข้อตกลงอย่างเป็นระบบ
5. กำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และรายงานความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ
6. นำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติงานประจำปีให้เกิดผลการพัฒนาอย่างชัดเจน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2

การบริหารและพัฒนาคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้

กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริหารและพัฒนาคณะให้ก้าวสู่ความสำเร็จนั้น นอกจากการกำหนดเป้าหมายและทิศทางที่ชัดเจนแล้ว ผู้บริหารของคณะต้องสร้างบรรยากาศและสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลด้วยกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและลดความขัดแย้งที่อาจเกิดจากการสื่อสารที่ผิดพลาด มีการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล การลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและไม่สามารถควบคุมได้ที่อาจมีผลกระทบต่อภาระงานของคณะการจัดการองค์ความรู้ที่จำเป็นเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของบุคลากร ตลอดจนการบริหารและพัฒนาบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับการดำเนินงานของคณะให้บรรลุความสำเร็จ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรด้วยกระบวนการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมาในลักษณะสองทิศทาง การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีที่ส่งเสริมให้บุคลากรของคณะมีส่วนร่วมหาแนวทางในการแก้ปัญหาของคณะ
2. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ โดยนำเสนอข้อมูลที่แสดงถึงภาระงานอย่างชัดเจน
3. บริหารงานภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ การนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่หรือระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและสนับสนุนการตัดสินใจ
4. มีการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนงบประมาณเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอน รวมทั้งนำมาวิเคราะห์ความคุ้มค่า คุ้มทุน ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิตและโอกาสในการแข่งขันของแต่ละหลักสูตร เพื่อประกอบการบริหารหลักสูตรและการตัดสินใจในการเปิดปิดหลักสูตร
5. การบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาระงานตามพันธกิจของคณะ ให้มีระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิมโดยสามารถวัดผลได้อย่างชัดเจน
6. มีการดำเนินการจัดการความรู้ที่จำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมายหรือการดำเนินงานที่เป็นปัญหาของคณะอย่างเป็นระบบและจัดทำเป็นคลังความรู้ให้บุคลากรในทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้โดยสะดวก เพื่อการเรียนรู้และนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม
7. กำกับติดตามและประเมินผลสำเร็จของแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนรวมทั้งมีการปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมจากผลการประเมินเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านการบริหารและพัฒนาบุคลากรอย่างชัดเจน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 - 4 ข้อ	5 - 6 ข้อ	7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะมีหน้าที่ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในระดับคณะและหลักสูตร โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่มุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและหลักสูตรตามระบบและกลไกที่มหาวิทยาลัยกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ
2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามและผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้คณะกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
3. นำผลการประเมิน ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำคณะ และสภามหาวิทยาลัย มาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะและหลักสูตร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
4. กำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามข้อ 3 และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยในทุกภาคการศึกษา
5. มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 6 ผลการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเป็นหนึ่งในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นตามพันธกิจหลักคือ ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถการวิจัยเพื่อพัฒนาการบริการวิชาการ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนการเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่บุคคล ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การสร้างเสริมความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืนของทรัพยากรมนุษย์ สังคม ท้องถิ่น และภูมิภาค

ตัวบ่งชี้	จำนวน	ตัวบ่งชี้	คือ
ตัวบ่งชี้ที่	6.1	ร้อยละการดำเนินงานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต	
ตัวบ่งชี้ที่	6.2	การพัฒนาเชิงพื้นที่	
ตัวบ่งชี้ที่	6.3	การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค	
ตัวบ่งชี้ที่	6.4	ความสอดคล้องของหลักสูตร	
ตัวบ่งชี้ที่	6.5	การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค	
ตัวบ่งชี้ที่	6.6	การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน	
ตัวบ่งชี้ที่	6.7	การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่	

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ร้อยละการดำเนินงานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การดำเนินงานของบัณฑิตที่มีถิ่นฐานในภูมิภาคและสำเร็จการศึกษาทั้งจากหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ได้งานหรือประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง รับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน) หลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา ย่อมเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของหลักสูตร และการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง/คณะ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและท้องถิ่น การนับการดำเนินงานหรือประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาค ให้นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้ได้งานของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละการดำเนินงานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับ อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ที่มีถิ่นฐานในภูมิภาค และได้งานหรือประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาค หลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละการดำเนินงานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิตหลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี ในพื้นที่ที่คณะ/สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบ จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีถิ่นฐานในภูมิภาคและได้ทำงานในพื้นที่หรือภูมิภาค}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 20 - 39	ร้อยละ 40 - 59	ร้อยละ 60 - 79	ร้อยละ 80 - 89	ร้อยละ 90 - 100

หมายเหตุ :

1. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา) ที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่คณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปางรับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
3. พื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน (ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ พะเยา เชียงราย แพร่ สุโขทัย ตาก)

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยหลักที่สำคัญในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปสู่การสร้างความสำเร็จอย่างยั่งยืน ก็คือการศึกษาวิทยาลัยราชภัฏลำปางต้องเป็นแหล่งที่พึ่งพิง และเป็นผู้นำในเชิงวิชาการให้กับสังคมและท้องถิ่น โดยการบริการวิชาการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ รวมถึงการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น เพื่อการแก้ไข ลดปัญหา สร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ (Local Need) และภูมิภาค เช่น โครงการในลักษณะระบบเศรษฐกิจชีวภาพ ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ระบบเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) และหรือการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG)

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนร้อยละโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based จากสูตร

จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based	X 100
จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 20 - 39	ร้อยละ 40- 59	ร้อยละ 60 - 79	ร้อยละ 80 - 89	ร้อยละ 90 - 100

หมายเหตุ :

1. จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based หมายถึง รายการโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม สังคมของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด หมายถึง รายการโครงการบริการวิชาการทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ และการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งที่ทำให้คนในชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่มีความรู้สึกความเป็นเจ้าของและเกิดความรับผิดชอบร่วมกันในประโยชน์ของชุมชนที่ได้รับการให้ข้อมูลข่าวสารต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ แสดงทัศนคติและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ การเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เพื่อประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายการวางแผนร่วมกัน และการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชนพื้นที่ จึงเป็นดัชนีชี้วัดที่สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไขลดปัญหาส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และสังคม

สูตรคำนวณ

สัดส่วนร้อยละโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม จากสูตร

จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วม ในโครงการหรือกิจกรรม เพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน/สังคม/การน้อมนำ แนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ	× 100
จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน/สังคม/การน้อมนำ แนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 20 - 39	ร้อยละ 40- 59	ร้อยละ 60 - 79	ร้อยละ 80 - 89	ร้อยละ 90 - 100

หมายเหตุ :

1. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม หมายถึง จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและ/หรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อ

แก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติของคณะ/
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

2. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคมทั้งหมดหมายถึง
โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การ
ปฏิบัติทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4

ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทสำคัญอีกประการหนึ่งของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ก็คือ การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการออกแบบหลักสูตรการทั้งในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาสังคม และเศรษฐกิจของท้องถิ่นสอดคล้องความต้องการของสังคม ชุมชน และองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรม ช่วยเพิ่มโอกาสและศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละภูมิภาค

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 1 - 20	ร้อยละ 21 - 40	ร้อยละ 41 - 60	ร้อยละ 61 - 80	ร้อยละ 81 - 100

หมายเหตุ :

1. จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่ หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) (ที่รายงานในระบบ CHE QA Online) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.5 การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค
(Research/Service in Region)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิจัยและผลงานจากการบริการวิชาการที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมในพื้นที่ย่อมสะท้อนถึงศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเชิงพื้นที่และภูมิภาค (Regional Engagement)

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนร้อยละผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่สามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมในพื้นที่ต่อผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมด

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมต่อผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมดจากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม}}{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 5- 9	ร้อยละ 10- 19	ร้อยละ 20 - 29	ร้อยละ 30 - 39	ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หมายเหตุ :

1. จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หมายถึง ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กอ. ของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด หมายถึง ผลงานทางวิชาการตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กอ. ทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.6

การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนของ คณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยการออกแบบหลักสูตรการทั้งในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาสังคม ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตสิ่งสำคัญก็คือ การที่ คณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเปิดโอกาสให้ ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร หน่วยงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารหรือกำหนดทิศทางในการดำเนินงาน การจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องความต้องการของสังคม ชุมชน สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ ภูมิภาคอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนของจำนวนหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีโอกาสกำหนดทิศทางทางการดำเนินงานในการสอน การบริหาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ ภูมิภาคที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ ภูมิภาค

สูตรคำนวณ

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 5 - 9	ร้อยละ 10- 19	ร้อยละ 20 - 29	ร้อยละ 30 - 39	ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หมายเหตุ :

1. จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่ชุมชน/ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งหลักสูตรระดับปริญญา (Degree) (ที่รายงานในระบบ CHE QA Online) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) อาทิ การกำหนดทิศทางทางการดำเนินงาน การสอน การบริหาร ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

2. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหมดทั้งหลักสูตรระดับปริญญา (Degree) (ที่รายงานในระบบ CHE QA Online) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.7 การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่รวมถึงเงินที่มาจากงบบริจาคของชุมชนในพื้นที่ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้มุ่งจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากแหล่งสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนร้อยละของเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมต้องบดบังดำเนินการทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมต้องบดบังดำเนินการทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่}}{\text{จำนวนงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 5 - 9	ร้อยละ 10 - 19	ร้อยละ 20 - 29	ร้อยละ 30 - 39	ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หมายเหตุ :

- จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ หมายถึง เงินทุนเงินบริจาคจากภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง รอบปีงบประมาณที่ผ่านมา
- จำนวนงบประมาณทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง รอบปีงบประมาณที่ผ่านมา จากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

: บทที่ 7 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย

ระดับสถาบัน ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับสถาบัน จำนวนรวม 26 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบ การประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ
	1.2 การจัดการศึกษาที่ตอบสนองสังคมและยุทธศาสตร์ชาติ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	1.3 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	1.4 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.7 ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียนโดยรวม	ค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนประเมินบัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียนของทุกคณะ
2. การวิจัย	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะและหน่วยงานวิจัย
	2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะและ

องค์ประกอบ การประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
		หน่วยงานวิจัย
	2.4 งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม	ร้อยละของผลงานวิจัย ที่สร้างผลกระทบต่อสังคม ต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมด ของมหาวิทยาลัย
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	3.2 สมรรถนะผลของโครงการยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ร้อยละโครงการยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่บรรลุเป้าหมาย
4. การทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	4.2 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการ งานด้านศิลปวัฒนธรรม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการ ประเมินร้อยละของหลักสูตร ที่มีการบูรณาการงานด้าน ศิลปวัฒนธรรมของทุกคณะ
5. การบริหารจัดการ	5.1 การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	5.2 การบริหารและพัฒนาองค์กร	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.3 ผลการบริหารงานของคณะ	คะแนนเฉลี่ยของผลการ ประเมินระดับคณะทุกคณะ
	5.4 ระบบกำกับประกันคุณภาพ หลักสูตร คณะและหน่วยสนับสนุน	เกณฑ์มาตรฐาน 5 ข้อ
6. ผลการดำเนินงาน ตามการพัฒนาชุมชน เชิงพื้นที่	6.1 อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค ของบัณฑิต	ร้อยละของบัณฑิต ได้งานทำในพื้นที่ หรือภูมิภาคของบัณฑิต
	6.2 การพัฒนาเชิงพื้นที่	ร้อยละของโครงการ ด้านการบริการวิชาการ หรือโครงการที่ตอบสนอง

องค์ประกอบ การประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
		ต่อ Area Based
	6.3 การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงาน ในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค	สัดส่วนจำนวนบุคคล หรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ
	6.4 ความสอดคล้องของหลักสูตร	ร้อยละของหลักสูตรที่ สอดคล้องกับความต้องการ ของสังคมและชุมชน
	6.5 การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการ พัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค	ร้อยละของผลงาน ทางวิชาการรับใช้สังคม
	6.6 การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน	ร้อยละของหลักสูตร Upski/Reskill/Life Long Learning
	6.7 การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐ และเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนา ชุมชนและสังคมในพื้นที่	ร้อยละของจำนวนเงิน จากภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม ในพื้นที่

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัยคือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งในเชิงวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะและผลลัพธ์ผู้เรียนตามหลักสูตรที่กำหนด หลักสูตรต้องมีการบูรณาการศาสตร์ และรูปแบบหลากหลายตอบสนองความต้องการของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ต้องยืดหยุ่นและเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลคณาจารย์ต้องมีคุณภาพทั้งด้าน ความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ก้าวทันต่อวิทยาการสมัยใหม่ รวมทั้งมีกระบวนการในการพัฒนานักศึกษาที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ต่อผู้เรียนตามมาตรฐาน การศึกษาของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้

จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	1.1	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
ตัวบ่งชี้ที่	1.2	การจัดการศึกษาที่ตอบสนองสังคมและยุทธศาสตร์ชาติ
ตัวบ่งชี้ที่	1.3	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ตัวบ่งชี้ที่	1.4	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ตัวบ่งชี้ที่	1.5	การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ตัวบ่งชี้ที่	1.6	กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ตัวบ่งชี้ที่	1.7	ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียนโดยรวม

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรของมหาวิทยาลัย นับเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่สะท้อนถึงคุณภาพบัณฑิตในภาพรวมของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ :

หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 การจัดการศึกษาที่ตอบสนององสังคมและยุทธศาสตร์ชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะตามมาตรฐานอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย และมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นคนไทยที่เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความรู้ความสามารถ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนได้นั้น มหาวิทยาลัยพึงต้องมีนโยบายและทิศทางการผลิตบัณฑิตการพัฒนาผู้เรียนให้ตอบสนองความต้องการจำเป็นของสังคม มีการจัดบริการหลักสูตรด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิตของคนไทย มีการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณภาพสามารถก้าวทันวิทยาการสมัยใหม่ส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์สร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนรวมทั้งการกำกับให้ทุกหลักสูตรมีการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน และรายงานการดำเนินการที่เป็นไปตามผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ตามที่กำหนดในหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดนโยบายและทิศทางการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาผู้เรียนให้ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคมและท้องถิ่น ตามความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
2. ทุกคณะมีการบริการหลักสูตรด้วยรูปแบบที่หลากหลายทั้งแบบให้ปริญญากับแบบไม่ให้ปริญญา หลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพ หรือหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิต
3. มีการจัดทำหลักสูตรแบบบูรณาการศาสตร์หรือหลักสูตรหรือรายวิชาที่เป็นความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานผู้ใช้บัณฑิตในแต่ละคณะ ที่เชื่อมโยงสาระความรู้ที่เป็นวิทยาการก้าวหน้า หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับการนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง
4. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นและเหมาะสมกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลแก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม

5. ทุกหลักสูตรมีการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมผลลัพธ์ผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ตามมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยและจุดเน้นของหลักสูตร และมีการติดตามประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย

6. พัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ก้าวทันต่อวิทยาการสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

7. มีหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการ เพื่อให้มีความโดดเด่นตามพหุปัญญาของผู้เรียนในทุกคณะ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจที่สำคัญของคณะในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5
ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40
ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับ หรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการกรณีที่มีการปรับคุณวุฒิศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับบางกรณีที่สาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริง และลาศึกษาต่อ
ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับ
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ของคณะ ศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5
ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60
ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาอย่างครบถ้วน ตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในสถาบัน
2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการ กิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา
3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จาก คะแนนเต็ม 5
5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้การประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษาให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมพัฒนานักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย สอดคล้องกับผลลัพธ์ผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยกำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของมหาวิทยาลัย ภายใต้การมีส่วนร่วมของตัวแทนนักศึกษาจากทุกคณะ และถ่ายทอดสู่แผนปฏิบัติงานประจำปีอย่างครบถ้วน
2. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาในแผนส่งเสริมให้เกิดการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยต้องครอบคลุมประเด็นผลลัพธ์ผู้เรียนตามประกาศมาตรฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง คือ
 - เป็นผู้ที่มีความรอบรู้
 - เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม
 - เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง
3. ส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้รับจากกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านประกันคุณภาพแก่นักศึกษา มาใช้ในการดำเนินโครงการ หรือการเรียน
4. มีการประเมินผลตัวชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของทุกกิจกรรมที่ดำเนินการและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป
5. มีการประเมินผลตัวชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. นำผลการประเมินในข้อ 5 ไปปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา แผนปฏิบัติงานประจำปี หรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.7 ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียนโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เป้าหมายหลักของพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต คือการที่บัณฑิตมีคุณลักษณะตามมาตรฐาน การศึกษาด้านผลลัพธ์ผู้เรียน ที่สถาบันได้ประกาศกำหนด คือเป็นผู้มีความรอบรู้ เป็นผู้ร่วมสร้าง นวัตกรรม และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง การประเมินความพึงพอใจต่อคุณลักษณะดังกล่าวในมุมมองของ ผู้ใช้บัณฑิตจึงเป็นภาพสะท้อนประการหนึ่งที่บ่งบอกถึงความสัมฤทธิ์ผลในการผลิตบัณฑิตให้มี คุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยผลรวมคะแนนประเมินบัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียนของทุกคณะ (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

ผลรวมค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินบัณฑิตด้านผลลัพธ์ผู้เรียนของทุกคณะ
จำนวนคณะทั้งหมด

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

บทบาทสำคัญประการหนึ่งของคณะต่อการพัฒนาสังคมและประเทศก็คือพันธกิจด้านการวิจัย ดังนั้นคณะจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมพันธกิจด้านวิจัยให้สามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จได้นั้นจำเป็นต้องมีแผนการวิจัยที่กำหนดทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน มีระบบและกลไกในการบริหารจัดการ มีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน คณาจารย์และบุคลากรมีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง การบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของคณะ รวมทั้งมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่สร้างผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น สังคมและประเทศ

ตัวบ่งชี้

จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีแผนการดำเนินงานวิจัยที่มีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ มีการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งด้านระบบสารสนเทศที่ช่วยในการบริหารจัดการงานวิจัย การจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัยให้กับบุคลากรส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์นักวิจัย บุคลากร และนักศึกษา การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีแผนงานด้านการวิจัยหรือแผนยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยที่กำหนดทิศทางและเป้าหมายการวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และความต้องการจำเป็นของท้องถิ่น ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการบริหารจัดการงานวิจัย ที่ครอบคลุมการใช้งานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน
3. สนับสนุนการดำเนินพันธกิจด้านวิจัยในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - จัดหาเครือข่ายความร่วมมือด้านแหล่งทุนภายนอกเพื่อเป็นทุนในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์
 - จัดสรรงบประมาณของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นทุนในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์
 - จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ในการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
 - การสร้างขวัญกำลังใจและการยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น

4. พัฒนาสมรรถนะอาจารย์ นักวิจัย ให้มีความสามารถในการสร้างผลงานวิจัย หรือนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ และพัฒนาบุคลากร และนักศึกษาให้มีความรู้ด้านการวิจัยหรือมีส่วนร่วมในงานวิจัย

5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยและนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักวิจัยและมหาวิทยาลัยและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในมหาวิทยาลัย คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในมหาวิทยาลัย และที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพ ตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัยนอกจากนี้เงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัย ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน (เงินสนับสนุนการวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย) ของทุกคณะและหน่วยงานวิจัยใน มหาวิทยาลัย

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของผลการประเมินเงินสนับสนุนงานวิจัยของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย
จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2562 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัยเป็นค่าเฉลี่ยของผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของทุกคณะและหน่วยงานวิจัยของมหาวิทยาลัย

สูตรการคำนวณ

ผลรวมของผลการประเมินผลงานทางวิชาการของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย
จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การวิจัยเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการได้มาซึ่งข้อมูลและองค์ความรู้ที่นำไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมและประเทศได้อย่างถูกต้องและยั่งยืน ผลงานวิจัยของคณะ วิศวสามารถต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา องค์ความรู้ใหม่และนวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และในเชิงวิชาการการพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม การเสริมสร้างสมรรถนะและการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

การแปลงค่าร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

โดยค่าร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม}}{\text{จำนวนงานวิจัยทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คำนวณคะแนนที่ได้จาก

ห ม า
ยเหตุ

$$\frac{\text{ร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมด}}{\text{ร้อยละของผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมต่อจำนวนงานวิจัยทั้งหมดที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

:

1. งานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคม หมายถึง ผลงานวิจัยที่ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต

ผลงานวิจัยที่ใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และในเชิงวิชาการ ผลงานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม การเสริมสร้างการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2. การนับจำนวนผลงานวิจัยที่สร้างผลกระทบต่อสังคมให้นับตามปีการศึกษา และการนับจำนวนงานวิจัยทั้งหมดของคณะให้นับตามปีงบประมาณ

3. งานวิจัยที่สร้างผลกระทบให้นับงานวิจัยทั้งหมดที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์และสร้างผลกระทบในปีการศึกษาที่ประเมิน โดยจะเป็นงานวิจัยที่ดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ทั้งนี้ การสร้างผลกระทบให้นับเฉพาะปีแรกที่นำงานวิจัยนั้นไปใช้ประโยชน์เท่านั้น

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของคณะที่ต้องให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม ประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความเชี่ยวชาญของคณะและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน หน่วยงานอิสระ และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลายทั้งการให้บริการทางวิชาการแบบให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ การทำงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม การให้บริการทางวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว คณะและมหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย การพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของคณะและมหาวิทยาลัยจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

- ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม
 - ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 สัมฤทธิ์ผลของโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่สถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนหรือสังคม โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการและนำมาจัดทำเป็นการใช้ประโยชน์ จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

- กำหนดชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการเพื่อพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด โดยความร่วมมือระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
- จัดทำแผนบริการวิชาการตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดเป้าหมายและผลกระทบจากการพัฒนาอย่างชัดเจน ภายใต้การมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 1
- ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน
- ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- การพัฒนาชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายเป็นการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน
- อาจารย์จากทุกคณะและนักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนในข้อ 2 ทั้งนี้จำนวนอาจารย์ที่เข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย
- น้อมนำศาสตร์พระราชาลักษณ์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแนวทางพระราชดำริต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 สัมฤทธิ์ผลของโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในฐานะ “คนของพระราชา” คณะซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยจึงมีบทบาทหน้าที่ที่จะเข้าไปช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชน โดยน้อมนำพระบรมราโชบายในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10 ที่ทรงห่วงใยถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตในท้องถิ่นและภูมิภาค ด้วยการยกระดับคุณภาพการศึกษา การช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาครูและโรงเรียนในท้องถิ่นให้มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและยั่งยืน จำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่เกิดจากการพัฒนาที่สามารถวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีการกำกับติดตามเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นที่แท้จริง เพื่อนำผลดำเนินงานมาวิเคราะห์และปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การประเมิน

การแปลงค่าร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมาย เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 โดยค่าร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมายตามสูตร

$\frac{\text{จำนวนโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมาย}}{\text{จำนวนโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมดของมหาวิทยาลัย}} \times 100$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คำนวณคะแนนที่ได้จาก

$\frac{\text{ร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมาย}}{\text{ร้อยละโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$
--

หมายเหตุ :

โครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่บรรลุเป้าหมาย หมายถึงโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ดำเนินการนั้น มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่บ่งบอกถึงทิศทางในการพัฒนาที่ชัดเจน มีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมายที่แสดงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม และโครงการมีการดำเนินการได้บรรลุเป้าหมาย ตามแผนโครงการที่กำหนด

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือว่าเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น คณะจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละคณะ และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ ศิลปะและวัฒนธรรมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในพันธกิจสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา คณะต้องมีนโยบาย แผนงาน การบริหารจัดการ และการกำกับติดตามงานทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ครอบคลุมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามจุดเน้นของคณะและสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีแผนการส่งเสริมและทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีการกำหนดนโยบาย ทิศทางและเป้าหมายชัดเจน มีตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน ที่สามารถสะท้อนผลกระทบที่มีต่อการอนุรักษ์และการสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือศิลปวัฒนธรรมไทย
2. มีการบูรณาการงานด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน งานวิจัย หรืองานบริการวิชาการที่นำไปสู่การสืบสาน การต่อยอด การประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมไทยหรือท้องถิ่น หรือการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น
3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย องค์กรภาครัฐหรือเอกชนในประเทศหรือต่างประเทศ เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือความเป็นไทย ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของสถาบัน
4. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนการส่งเสริมและทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รายงานต่อมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย
5. นำผลการกำกับติดตามและผลการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านการส่งเสริมและทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. มีฐานข้อมูลหรือการบริการข้อมูล หรือแหล่งการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมหรือประวัติศาสตร์ของไทยหรือท้องถิ่น เพื่อให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงหรือใช้บริการได้
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2

ร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้

ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมการจัดทำหลักสูตรที่มีการบูรณาการสาระความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการ ที่เป็นการสืบสาน ถ่ายทอดประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยตามอัตลักษณ์ของชุมชน ท้องถิ่น และนำไปสู่สร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และความภูมิใจในความเป็นไทย การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น

หมายเหตุ :

หลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง หลักสูตรนำสาระความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียม ประเพณีของท้องถิ่นและของชาติมาบูรณาการกับการดำเนินการพันธกิจด้านอื่นของคณะ และนำไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจ ความตระหนัก และความภูมิใจในความเป็นไทย การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่นอย่างชัดเจน

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรมของทุกคณะ

สูตรการคำนวณ

ผลรวมคะแนนผลการประเมินร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการงานด้านศิลปวัฒนธรรมของทุกคณะ
จำนวนคณะทั้งหมดของสถาบัน

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้	จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	การบริหารและพัฒนาคณะ
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4	ร้อยละของหลักสูตรที่ใช้ระบบการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินงานให้บรรลุวิสัยทัศน์ มีผลดำเนินงานที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้น จำเป็นต้องมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดทิศทาง การพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย มีการถ่ายและสื่อสารให้บุคลากร นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับรู้เพื่อสร้างเป้าหมายร่วมในคณะ มีกระบวนการในการแปลงแผนยุทธศาสตร์สู่แผนปฏิบัติงานประจำปีเพื่อถ่ายทอดสู่การปฏิบัติระดับหน่วยงานและระดับบุคคล ตลอดจนมีระบบการกำกับติดตาม ประเมินผลเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิดการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะปานกลางและระยะยาวที่นำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ตามกรอบเวลา โดยกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย นโยบายของสภามหาวิทยาลัย สมรรถนะหลักและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
2. มีการถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์เพื่อสื่อสารและทำความเข้าใจในเป้าหมายการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนรับรู้อย่างทั่วถึง
3. แปลงยุทธศาสตร์ไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีที่สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ให้บรรลุความสำเร็จตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์
4. กำหนดผู้รับผิดชอบตัวชี้วัดของแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานประจำปี โดยจัดทำเป็นข้อตกลงการปฏิบัติงานระหว่างผู้บริหารระดับคณะ สถาบัน และ ศูนย์ สำนัก กับ มหาวิทยาลัยโดยมีการกำกับติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามข้อตกลงอย่างเป็นระบบ
5. กำกับติดตามการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และรายงานความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ
6. นำข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติงานประจำปี ให้เกิดผลการพัฒนาอย่างชัดเจน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริหารและพัฒนาองค์กร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริหารและพัฒนาองค์กรในก้าวสู่ความสำเร็จนั้น นอกจากการกำหนดเป้าหมายและทิศทางที่ชัดเจนแล้ว ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยต้องสร้างบรรยากาศและสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ด้วยกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและลดความขัดแย้งที่อาจเกิดจากการสื่อสารที่ผิดพลาด มีการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล การลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและไม่สามารถควบคุมได้ที่อาจผลกระทบรุนแรงต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย การจัดการองค์ความรู้ที่จำเป็นเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของบุคลากร ตลอดจนการบริหารและพัฒนาบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้บรรลุความสำเร็จ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากร ด้วยกระบวนการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมาในลักษณะสองทิศทาง การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีที่ส่งเสริมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมหาแนวทางในการแก้ปัญหาของมหาวิทยาลัย
2. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ โดยนำเสนอข้อมูลที่แสดงถึงการดำเนินงานอย่างชัดเจน
3. บริหารงานภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ การนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่หรือระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและสนับสนุนการตัดสินใจ
4. กำกับทุกคณะวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนงบประมาณเพื่อการพัฒนา นักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอน รวมทั้งนำมาวิเคราะห์ความคุ้มค่า คุ้มทุน ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิตและโอกาสในการแข่งขันของแต่ละหลักสูตร เพื่อประกอบการบริหารหลักสูตรและการตัดสินใจในการเปิด ปิดหลักสูตร
5. การบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ให้มีระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิมโดยสามารถวัดผลได้อย่างชัดเจน
6. การกำกับ ติดตามและส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการจัดการความรู้ที่จำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมายหรือการดำเนินงานที่เป็นปัญหาของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ

และจัดทำเป็นคลังความรู้ให้บุคลากรในทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้โดยสะดวก เพื่อการเรียนรู้ และนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

7. กำกับ ติดตามและประเมินผลสำเร็จของแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน รวมทั้งมีการปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมจากผลการประเมินเพื่อให้เกิดการพัฒนา ด้านการบริหารและพัฒนาบุคลากรอย่างชัดเจน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ผลการบริหารงานของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะจะสะท้อนได้ว่าในแต่ละสถาบันได้มีการกำกับ ติดตามและ สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งมีผล การดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของทุกคณะ โดยคำนวณจาก

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของทุกคณะ
จำนวนคณะทั้งหมดของสถาบัน

หมายเหตุ :

คณะที่ได้ดำเนินการตามระบบคุณภาพพระบออื่นๆ ไม่ต้องนำคะแนนผลการประเมินของคณะนั้น มาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และหน่วยสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในระดับหลักสูตร คณะ และหน่วยสนับสนุนการจัดการศึกษา โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่มุ่งไปที่ระบบ การประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำกับติดตาม ส่งเสริม และสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทั้งระดับหลักสูตร คณะ และหน่วยสนับสนุน การจัดการศึกษา มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามระบบและกลไกที่ มหาวิทยาลัยกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ
2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และ รายงานผลการติดตามให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา
3. นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร คณะ และหน่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา
4. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยมาปรับปรุง มาจัดทำแผนพัฒนา คุณภาพการศึกษา หลักสูตร คณะ และหน่วยสนับสนุนการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
5. มีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับ มาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 6 ผลการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเป็นหนึ่งในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นตามพันธกิจหลักคือ ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถการวิจัยเพื่อพัฒนาการบริการวิชาการ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนการเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่บุคคล ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ การสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืนของทรัพยากรมนุษย์ สังคม ท้องถิ่น และภูมิภาค

ตัวบ่งชี้

จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	6.1	ร้อยละการดำเนินงานในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต
ตัวบ่งชี้ที่	6.2	การพัฒนาเชิงพื้นที่
ตัวบ่งชี้ที่	6.3	การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค
ตัวบ่งชี้ที่	6.4	ความสอดคล้องของหลักสูตร
ตัวบ่งชี้ที่	6.5	การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค
ตัวบ่งชี้ที่	6.6	การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน
ตัวบ่งชี้ที่	6.7	การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ร้อยละการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การได้งานของบัณฑิตที่มีถิ่นฐานในภูมิภาคและสำเร็จการศึกษาทั้งจากหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ได้งานหรือประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี รับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน) หลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา ย่อมเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของหลักสูตร และการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี/คณะ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและท้องถิ่น การนับการได้งานหรือประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาค ให้นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้ได้งานของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับ อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ที่มีถิ่นฐานในภูมิภาค และได้งานหรือประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาค หลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิตหลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 1 ปี ในพื้นที่ที่คณะ/สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบ จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีถิ่นฐานในภูมิภาคและได้ทำงานในพื้นที่หรือภูมิภาค}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 20 - 39	ร้อยละ 40 - 59	ร้อยละ 60 - 79	ร้อยละ 80 - 89	ร้อยละ 90 - 100

หมายเหตุ :

1. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา) ที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่คณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี รับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
3. พื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน (ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ พะเยา เชียงราย แพร่ สุโขทัย ตาก)

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยหลักที่สำคัญในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปสู่การสร้างความสำเร็จอย่างยั่งยืน ก็คือการศึกษาวิทยาลัยราชภัฏลำปางต้องเป็นแหล่งที่พึ่งพิง และเป็นผู้นำในเชิงวิชาการให้กับสังคมและท้องถิ่น โดยการบริการวิชาการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ รวมถึงการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น เพื่อการแก้ไข ลดปัญหา สร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ (Local Need) และภูมิภาค เช่น โครงการในลักษณะระบบเศรษฐกิจชีวภาพ ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ระบบเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) และหรือการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG)

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนร้อยละโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based จากสูตร

จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based	X 100
จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 20 - 39	ร้อยละ 40- 59	ร้อยละ 60 - 79	ร้อยละ 80 - 89	ร้อยละ 90 - 100

หมายเหตุ :

1. จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based หมายถึง รายการโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม สังคมของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด หมายถึง รายการโครงการบริการวิชาการทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ และการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งที่ทำให้คนในชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่มีความรู้สึกความเป็นเจ้าของและเกิดความรับผิดชอบร่วมกันในประโยชน์ของชุมชนที่ได้รับการให้ข้อมูลข่าวสารต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ แสดงทัศนคติและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ การเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เพื่อประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายการวางแผนร่วมกัน และการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชนพื้นที่ จึงเป็นดัชนีชี้วัดที่สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไขลดปัญหาส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และสังคม

สูตรคำนวณ

สัดส่วนร้อยละโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม จากสูตร

จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วม ในโครงการหรือกิจกรรม เพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน/สังคม/การน้อมนำ แนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ	× 100
จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน/สังคม/การน้อมนำ แนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 20 - 39	ร้อยละ 40- 59	ร้อยละ 60 - 79	ร้อยละ 80 - 89	ร้อยละ 90 - 100

หมายเหตุ :

1. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม หมายถึง จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือ

หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและ/หรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อ
แก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติของคณะ/
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

2. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคมทั้งหมดหมายถึง
โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การ
ปฏิบัติทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4

ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทสำคัญอีกประการหนึ่งของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ก็คือ การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการออกแบบหลักสูตรการทั้งในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาสังคม และเศรษฐกิจของท้องถิ่นสอดคล้องความต้องการของสังคม ชุมชน และองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรม ช่วยเพิ่มโอกาสและศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละภูมิภาค

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 1 - 20	ร้อยละ 21 - 40	ร้อยละ 41 - 60	ร้อยละ 61 - 80	ร้อยละ 81 - 100

หมายเหตุ :

1. จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่ หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) (ที่รายงานในระบบ CHE QA Online) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.5 การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค
(Research/Service in Region)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิจัยและผลงานจากการบริการวิชาการที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมในพื้นที่ย่อมสะท้อนถึงศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเชิงพื้นที่และภูมิภาค (Regional Engagement)

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนร้อยละผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่สามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมในพื้นที่ต่อผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมด

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมต่อผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมดจากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม}}{\text{จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 5- 9	ร้อยละ 10- 19	ร้อยละ 20 - 29	ร้อยละ 30 - 39	ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หมายเหตุ :

1. จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หมายถึง ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ. ของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด หมายถึง ผลงานทางวิชาการตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ. ทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.6

การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนของ คณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยการออกแบบหลักสูตรการทั้งในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาสังคม ท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตสิ่งสำคัญก็คือ การที่ คณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเปิดโอกาสให้ ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร หน่วยงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารหรือกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องความต้องการของสังคม ชุมชน สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ ภูมิภาคอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนของจำนวนหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีโอกาสกำหนดทิศทางการดำเนินงานในการสอน การบริหาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ ภูมิภาคที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ ภูมิภาค

สูตรคำนวณ

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 5 - 9	ร้อยละ 10- 19	ร้อยละ 20 - 29	ร้อยละ 30 - 39	ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หมายเหตุ :

1. จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่ชุมชน/ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งหลักสูตรระดับปริญญา (Degree) (ที่รายงานในระบบ CHE QA Online) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) อาทิ การกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การสอน การบริหาร ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

2. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหมดทั้งหลักสูตรระดับปริญญา (Degree) (ที่รายงานในระบบ CHE QA Online) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ 6.7 การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่รวมถึงเงินที่มาจากงบบริจาคของชุมชนในพื้นที่ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้มุ่งจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากแหล่งสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนร้อยละของเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมต้องบ่งชี้ดำเนินการทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมต้องบ่งชี้ดำเนินการทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่}}{\text{จำนวนงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 5 - 9	ร้อยละ 10 - 19	ร้อยละ 20 - 29	ร้อยละ 30 - 39	ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หมายเหตุ :

1. จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ หมายถึง เงินทุนเงินบริจาคจากภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง รอบปีงบประมาณที่ผ่านมา

2. จำนวนงบประมาณทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง รอบปีงบประมาณที่ผ่านมา จากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

บทที่ 7 แนวทางการวิเคราะห์และ สรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยต้องวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษภายในให้เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยต้องพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนดและมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

การวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบและการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้น ระบบการประกันคุณภาพการศึกษภายในดังกล่าวอย่างน้อยต้องครอบคลุมระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยสถาบันต้องควบคุมให้มีการดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนด และมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะ ๆ โดยที่มีกลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ/ผู้บริหาร/ผู้ที่เกี่ยวข้อง/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วม เมื่อครบหนึ่งปีการศึกษาก็ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไป โดยสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมจะได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษต่อสาธารณชน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษภายในในระดับหลักสูตรที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการประเมินเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ประกาศไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ทั้งนี้ได้กำหนดให้รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษภายในระดับหลักสูตร (IOA ระดับหลักสูตร) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษภายในในระดับคณะ และระดับสถาบันที่คณะกรรมการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษภายในจัดทำขึ้นสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษภายในระดับหลักสูตร และเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายในของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แต่ละระดับมีรายละเอียดดังนี้

1. **ระดับหลักสูตร** เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามรูปแบบของสำนักงาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ (สป.อว.) มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มี 1 ตัวบ่งชี้ จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง ถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น “ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการ ดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพ ของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 2 – 6 ดังแสดงตามภาพต่อไปนี้

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = 0 หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

คะแนนระดับหลักสูตร = 0.01 – 5.00 หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน และมีระดับคุณภาพ ตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
0.01 – 2.00	น้อย
2.01 – 3.00	ปานกลาง
3.01 – 4.00	ดี
4.01 – 5.00	ดีมาก

แม้ว่าหลักสูตรไม่ผ่านองค์ประกอบที่ 1 (การกำกับมาตรฐาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/คณะ/สถาบัน ต้องประเมินตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 2 ถึงองค์ประกอบที่ 6 ด้วย เพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตรตนเอง โดยการวิเคราะห์ในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และรายองค์ประกอบ โดยไม่ต้องรายงานระดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็นการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพในองค์ประกอบที่ 2 ถึง องค์ประกอบที่ 6 เกี่ยวกับจุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรต่อไป แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน 0.01-2.00 ระดับคุณภาพน้อย 2.01-3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง 3.01-4.00 ระดับคุณภาพดี 4.01-5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ผ่าน/ไม่ผ่านมาตรฐาน						
2	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 2 - 6	2	-	-	2.1,2.2		
3		3	3.1,3.2,3.3	-	-		
4		3	4.1,4.2,4.3	-	-		
5		4	5.1	5.2,5.3,5.4	-		
6		1	-	6.1	-		
รวม		13	7	4	2		
ผลการประเมิน							

หมายเหตุ : ในประเด็นตัวบ่งชี้ที่ 3.3 และ 4.3 เป็นผลลัพธ์ของการกระบวนกรย่อย

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 2 – องค์ประกอบที่ 6

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

2. ระดับคณะ

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริการจัดการของคณะด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารคณะนำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ตามตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินการต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1. การผลิตบัณฑิต	7	1.3,1.4	1.2,1.5,1.6	1.1,1.7		
2. การวิจัย	4	2.2	2.1	2.3,2.4		
3. การบริการวิชาการ	2	-	3.1	3.2		
4. การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	2	-	4.1	4.2		
5. การบริหารจัดการ	4	-	5.1,5.2,5.3	5.4		
6. ผลการดำเนินงานตามการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่	7	-	-	6.1,6.2,6.3,6.4,6.5,6.6,6.7		
ผลการประเมิน						

หมายเหตุ : ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรทุกหลักสูตร

คณะกรรมการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบ
ด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1 – องค์ประกอบที่ 6

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

3. ระดับมหาวิทยาลัย

การประเมินระดับมหาวิทยาลัยจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารใน 4 พันธกิจ
รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้น
มีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์/ผลผลิต ด้วย เพื่อให้ผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยนำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ตามตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัว บ่งชี้	I	P	O	คะแนน เฉลี่ย	
						0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้อง ปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินการต้อง ปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับ พอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดี มาก
1. การผลิตบัณฑิต	7	1.3,1.4	1.2,1.5,1.6	1.1,1.7		
2. การวิจัย	4	2.2	2.1	2.3,2.4		
3. การบริการ วิชาการ	2	-	3.1	3.2		
4. การทำนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	2	-	4.1	4.2		

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัว บ่งชี้	I	P	O	คะแนน เฉลี่ย	
						0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้อง ปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้อง ปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับ พอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดี มาก
5. การบริหาร จัดการ	4	-	5.1,5.2,5.4	5.3		
6. ผลการ ดำเนินงานตามการ พัฒนาชุมชนเชิง พื้นที่	7	-	-	6.1,6.2,6.3 ,6.4,6.5, 6.6,6.7		
ผลการประเมิน						

หมายเหตุ : ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 เป็นค่าเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะทุกคณะ

มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละ
องค์ประกอบด้วย ตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1 – องค์ประกอบที่ 6

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

ภาคผนวก

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.1

การรับนักศึกษา	
1	การกำหนดเป้าหมายจำนวนรับนักศึกษาคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานและสภาพความพร้อมของอาจารย์ประจำที่มีอยู่ (ควบคุมอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์)
2	เกณฑ์การรับนักศึกษาที่ประกาศรับสะท้อนคุณภาพของนักศึกษาที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่เปิดสอนและสอดคล้องกับระดับหลักสูตร ประเภทหลักสูตร ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบันและหลักสูตรผลลัพธ์ การเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร (เช่น GPA ความรู้พื้นฐานในสาขาภาษาต่างประเทศ คุณสมบัติเฉพาะอื่นๆ ฯลฯ)
3	เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกนักศึกษา กระบวนการรับนักศึกษา และเครื่องมือหรือข้อมูลที่ใช้ในการคัดเลือก มีความเหมาะสม เชื่อถือได้ โปร่งใส เปิดเผยและเป็นธรรมกับนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียน
4	นักศึกษาที่รับเข้าเรียนในหลักสูตรมีคุณสมบัติและศักยภาพในการเรียนจนสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตร มีคุณสมบัติขั้นต้นทั้งความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนในหลักสูตร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความพร้อมด้านสุขภาพกายและจิต มีเวลาเรียนเพียงพอ
5	ในกรณีที่นักศึกษามีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศรับและมีการรับเข้าศึกษา แบบมีเงื่อนไข นักศึกษาได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนหรือได้รับการพัฒนาจนมีคุณสมบัติครบผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เพื่อให้สามารถเรียนในหลักสูตรได้จนสำเร็จการศึกษา
6	การกำหนดคุณสมบัติในการรับเข้าของผู้สมัครในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้สูงกว่าคุณสมบัติของการรับเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะความสามารถด้านภาษาต่างประเทศและคุณสมบัติพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพการวิจัย
7	กระบวนการคัดเลือกระดับบัณฑิตศึกษามีความเข้มงวดเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (พิจารณาจากอัตราส่วนนักศึกษาที่รับเข้าต่อผู้สมัคร)

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.2

การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการแนะแนวแก่นักศึกษา	
1	การจัดระบบการดูแลนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา มีการควบคุมกำกับให้จำนวนต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
2	อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมีเวลาให้การดูแลนักศึกษา (ผลประเมินจากนักศึกษา)
3	การแนะนำการลงทะเบียนเรียนโดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของนักศึกษา
4	การจัดเก็บข้อมูลเพื่อการรู้จักนักศึกษา การแลกเปลี่ยนข้อมูลนักศึกษาในกลุ่มอาจารย์ผู้สอนเพื่อการพัฒนาการศึกษา (ผลการเรียน ลักษณะนักศึกษา จุดแข็ง จุดอ่อน)
5	อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนหรือต้องการความ

	ช่วยเหลือด้านอื่นๆ
6	การจัดการความเสี่ยงด้านนักศึกษา (มีข้อมูลนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ มีความเสี่ยงที่จะออกกลางคันหรือสำเร็จการศึกษาช้า ฯลฯ)
7	ช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา
8	<u>บัณฑิตศึกษา</u> การกำหนดเวลาให้คำปรึกษาการเรียนในวิชาของอาจารย์ผู้สอนและการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ที่เพียงพอ
กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	
9	สถาบันจัดงบประมาณ ทรัพยากรที่เสริมการจัดบริการแก่นักศึกษาเพียงพอ และครอบคลุมทุกประเภทกิจกรรม
10	บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่สนองความต้องการของนักศึกษา
11	การจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
12	การจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมการเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันกับความเป็นพลเมือง (civic engagement) กิจกรรมสหนาการ ศิลปะและวัฒนธรรม ฯลฯ
13	การจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาต้องช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น ICT literacy , scientific literacy , health literacy , life skill , career skills
14	การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีอิสระในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยการสนับสนุนของสถาบัน
15	การสนับสนุนทุนการศึกษา ช่วยเหลือนักศึกษาที่มีโอกาสทางการศึกษาจำกัด
16	หากมีการรับนักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ เช่น นักกีฬา ต้องมีกลไกการดูแลนักศึกษาได้รับการพัฒนาให้ได้สาระความรู้ ทักษะ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
17	การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันภายในประเทศและต่างประเทศ มี Visiting Professors ที่มาช่วยสอนหรือให้ประสบการณ์แก่นักศึกษา และการส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างประเทศ

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.3

1	อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตร
2	อัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร
3	ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตรและการร้องเรียนของนักศึกษา
4	<u>บัณฑิตศึกษา</u> นักศึกษามีความรู้ ทักษะการแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีศักยภาพการวิจัยที่แสดงออกถึงการผลิตและเผยแพร่ความรู้จากกระบวนการวิจัยของตนเอง

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 4.1

ระบบการรับอาจารย์ใหม่	
1	การวางแผนระยะยาวด้านอัตรากำลังอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
2	การมีระบบการรับอาจารย์ใหม่ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญ รวมทั้งมีการพัฒนาอาจารย์ที่มีอยู่เดิมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หลักสูตรมีความเข้มแข็ง อาจารย์ในหลักสูตรสามารถส่งเสริมการทำงานตามความชำนาญของแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3	อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ ในจำนวนที่ไม่ต่ำกว่าตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.
ระบบการบริหารอาจารย์	
4	สถาบันต้องมีการจัดสรร หรือจัดหางบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการตามเป้าหมายที่กำหนด
5	ผู้บริหารสถาบันหรือหน่วยงานที่ดูแลการบริหารจัดการหลักสูตรต้องมีการวางแผนระยะยาวด้านอัตรากำลังด้านอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษา ต้องมีแผนการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยการมีส่วนร่วมของทีมบริหารระดับคณะ (คณะกรรมการประจำคณะ)
6	สถาบันมีระบบและกลไกบริหารกำลังคนที่มีประสิทธิภาพ สามารถรักษาอาจารย์ที่มีศักยภาพให้คงอยู่กับสถาบัน ลดอัตราการลาออก หรือการย้ายงาน แผนบริหารหลักสูตรควรประกอบด้วยแผนอัตรากำลัง แผนการสรรหา และรับอาจารย์ใหม่ แผนการรักษาตำแหน่งทดแทนกรณีลาไปศึกษาต่อ/เกษียณอายุ อื่นๆ ตามบริบท
7	ในกรณีที่ปริมาณและคุณภาพอาจารย์ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกำหนด สถาบันจะต้องมีวิธีการบริหารจัดการเพื่อทรัพยากรบุคคลเพื่อทดแทนข้อจำกัดอย่างเป็นระบบ
8	มีแผนบริหารความเสี่ยงด้านการบริหาร กรณีมีอาจารย์ส่วนเกิน กรณีมีอาจารย์ขาดแคลน กรณีมีอาจารย์สมดุลกับภาระงาน เพื่อให้มีอาจารย์คงอยู่ และมีแผนบริหารความเสี่ยง ด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลนักศึกษา
9	การกำหนดบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของอาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างชัดเจน
10	การมอบหมายภาระหน้าที่ที่เหมาะสมกับคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
11	ระบบการกำหนดภาระงานและแรงจูงใจในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน
12	ระเบียบที่โปร่งใสชัดเจนในการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตร
13	ระบบในการเลิกจ้างและเกษียณอายุอย่างชัดเจน
14	ระบบการยกย่องและจรรีกรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ
ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์	

15	สถาบันให้โอกาสอาจารย์ทุกคนในการพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพมาตรฐานทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
16	การจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีศักยภาพที่สูงขึ้นเพื่อส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิต
17	การควบคุม กำกับ ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาตนเองในการสร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง
18	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร
19	การส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษาของอาจารย์ (ประเมินจากจำนวนอาจารย์ที่มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน)
20	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์
21	อาจารย์อาวุโส หรืออาจารย์ที่มีเทคนิคการสอนดีเด่น มีการถ่ายทอดประสบการณ์สู่อาจารย์ในสาขา/หลักสูตร
22	บัณฑิตศึกษา ให้ความสำคัญกับการจัดหาอาจารย์หรือพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณสมบัติที่สูงกว่ากำลังคนในหลักสูตรปริญญาตรี โดยเฉพาะคุณสมบัติของอาจารย์ที่ต้องเน้นทักษะความสามารถด้านการวิจัยนอกเหนือจากความรู้ความสามารถด้านการสอน

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 4.3

ผลที่เกิดกับอาจารย์	
1	อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ประจำหลักสูตร
2	ความพึงพอใจของอาจารย์ประจำหลักสูตรต่อการบริหารจัดการหลักสูตร
3	จำนวนอาจารย์เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานหลักสูตร

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 5.1

สาระของรายวิชาในหลักสูตร	
1	หลักสูตรมีการกำหนดสาระทางทฤษฎี และการปฏิบัติที่ช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้ ทักษะผ่านการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
2	เนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละรายวิชามีการปรับปรุงให้ทันสมัยตลอดเวลา มีการเปิดวิชาใหม่ให้นักศึกษาได้เรียน
3	หลักสูตรแสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ทันสมัย สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิชาการและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

4	คำอธิบายรายวิชามีเนื้อหาที่เหมาะสมกับชื่อวิชา จำนวนหน่วยกิต และมีเนื้อหาที่ครอบคลุมกว้างขวางครบถ้วนในสิ่งที่ควรเรียน มีความลึกในวิชาเอกหรือที่เป็นจุดเน้น มีความต่อเนื่องเชื่อมโยง สัมพันธ์กันระหว่างวิชา และมีการสังเคราะห์การเรียนรู้
5	เนื้อหาที่กำหนดในรายวิชาไม่มีความซ้ำซ้อน กลุ่มรายวิชามีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เหมาะสมกับระดับการศึกษาของหลักสูตร
6	ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดในรายวิชาและหลักสูตร
7	การจัดการเรียนการสอนครอบคลุมสาระเนื้อหาที่กำหนดในคำอธิบายรายวิชาครบถ้วน
8	การเปิดรายวิชามีลำดับก่อนหลังที่เหมาะสม เอื้อให้นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ในการเรียนวิชาต่อยอด
9	การเปิดรายวิชาเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาสำเร็จได้ทันตามเวลาที่กำหนดในหลักสูตร
10	การเปิดรายวิชาเลือกสนองความต้องการของนักศึกษา ทันสมัย และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
11	การจัดรายวิชาในหลักสูตรแก่นักศึกษาที่เรียนในสถาบันหรือนอกสถาบัน การศึกษาปกติ หรือการศึกษาทางไกลมีการควบคุมให้นักศึกษาได้เนื้อหาสาระ เป้าหมายการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน การประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
ปริญญาตรี (ประเด็นเพิ่มเติม)	
12	การจัดรายวิชาเน้นเนื้อหาความรู้และทฤษฎี การปฏิบัติในเนื้อหาสาระของสาขาวิชาที่เป็นจุดเน้น วิชาการศึกษาทั่วไปที่สร้างความเป็นมนุษย์ที่เตรียมนักศึกษาออกสู่โลกแห่งการดำรงชีวิต
13	หากมีการโอนหน่วยกิต ต้องให้ความสำคัญกับการเทียบวิชาโอนที่ต้องมีการเรียนในเนื้อหาสาระที่กำหนดในรายวิชาของหลักสูตรอย่างครอบคลุม ครบถ้วน
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
14	เนื้อหาสาระของรายวิชาที่เน้นความรู้ ทฤษฎีในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่มีความซับซ้อน มีจุดเน้น
15	การควบคุมกำกับหัวข้อวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ที่อนุมัติเป็นประเด็นวิจัยร่วมสมัย/สนองความต้องการของสังคม
16	หัวข้อวิทยานิพนธ์เป็นประเด็นวิจัยที่เหมาะสมกับปรัชญา วิสัยทัศน์ของหลักสูตร และสอดคล้องกับระดับของหลักสูตร
17	หัวข้อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก มีความซับซ้อนและลึกซึ้งและให้องค์ความรู้ใหม่มากกว่าระดับปริญญาโท

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 5.2

การวางระบบผู้สอน	
1	ผู้สอนมีคุณสมบัติเหมาะสมกับรายวิชาที่สอน มีความรู้และความชำนาญในเนื้อหาวิชาที่สอน (คำนึงถึงสาขาวิชา ประสบการณ์ทำงาน ผลงานวิชาการของผู้สอน)
2	หลักสูตรกำหนดผู้สอนให้นักศึกษาได้เรียนจากผู้สอนที่มีความชำนาญหลากหลาย เพื่อให้มีโอกาสได้รับการพัฒนามุมมองหรือความคิดจากผู้สอนหลากหลายความรู้และประสบการณ์ (ในแต่ละหลักสูตร นักศึกษาควรได้เรียนการอาจารย์ผู้สอนคนเดิมไม่เกิน 3 วิชา)
3	มีการกำกับมาตรฐานการทำประมวลการสอน (มคอ.3 และ มคอ.4) ของอาจารย์ให้ทันสมัยในด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียน การวัดและประเมินผลเหมาะสม
4	การกำกับให้อาจารย์ทุกคนต้องมีการทำประมวลผลการสอนรายวิชา (มคอ.3 และ มคอ.4) ทุกรายวิชาแก่นักศึกษาและมีการกำกับให้ดำเนินการสอนตามประมวลการสอนรายวิชา
5	นักศึกษาที่เรียนในและนอกสถาบัน หรือระบบปกติ/ระบบทางไกล ต้องได้รับการสอนจากอาจารย์ที่มีคุณสมบัติ ที่คุณภาพมาตรฐานเดียวกัน มีโอกาสที่จะปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาเท่าเทียมกัน
6	หากมีการกำหนดให้มี TA , RA ช่วยสอน ต้องได้รับการฝึกอบรม การให้คำแนะนำ และการปรับปรุงพัฒนาให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักศึกษาอย่างเหมาะสม
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
7	หลักสูตรต้องมีอาจารย์เต็มเวลาในปริมาณที่เพียงพอ มีคุณสมบัติด้านความรู้ ประสบการณ์ เวลาในการให้คำปรึกษา และการพัฒนานักศึกษา
8	การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ คำนึงถึงคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่อนุมัติ โดยเฉพาะความรู้และความเชี่ยวชาญในหัวข้อวิจัยที่ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา และเหมาะสมกับลักษณะของนักศึกษา
9	มีการควบคุมกำกับจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด
10	มีการกำกับให้อาจารย์พิเศษที่มาทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษามีการผลิตผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง
กระบวนการเรียนการสอน	
11	การควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน
12	การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา
13	การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เน้นทฤษฎี และการปฏิบัติ การเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก/ผู้ประกอบการ การศึกษาดูงาน ฯลฯ
14	การจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา (เช่น ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องมีก่อนเข้าโปรแกรมภาษาอังกฤษ ฯลฯ)

15	การจัดกิจกรรมการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพนักศึกษาาระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้/การทำงาน/การประกอบอาชีพ
16	การส่งเสริมความสามารถพิเศษ คุณลักษณะที่เอื้อต่อการทำงาน (ความรับผิดชอบ ทักษะการสื่อสารการพูด ฟัง อ่าน เขียน ทักษะ ICT ทักษะการแก้ปัญหา ฯลฯ) ด้วยวิธีการหลายช่องทาง เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสื่อสาร (เครือข่ายสังคม Online learning)
17	การเตรียมความพร้อมด้านการทำงาน/การประกอบอาชีพ (กลไกการช่วยเหลือด้านการหางานทำ/การเผยแพร่ผลงาน)
18	การสอนแบบเน้นการปฏิบัติ การเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก/ผู้ประกอบการ การศึกษาดูงาน
19	มีการควบคุมมาตรฐานของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
20	การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเช่น online learning
21	การส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษาของอาจารย์ (ประเมินจากจำนวนอาจารย์ที่มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน)
22	มีการประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์
23	อาจารย์อาวุโส หรืออาจารย์ที่มีเทคนิคการสอนดีเด่น มีการถ่ายทอดประสบการณ์สู่อาจารย์ในสาขา/หลักสูตร
24	การควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา
ปริญญานิพนธ์ (ประเด็นเพิ่มเติม)	
25	การนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
26	การนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
27	การสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
28	การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ (senior project) เหมาะสมกับประเด็นที่นักศึกษาสนใจ (ถ้ามี)
29	ระบบการกำกับติดตามความก้าวหน้าในการทำโครงการ (senior project) ของอาจารย์ที่ปรึกษา (ถ้ามี)
30	มีระบบการคัดเลือกสถานประกอบการที่จะให้นักศึกษาเข้าไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษา
31	มีระบบการติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาสหกิจศึกษา โดยมีส่วนร่วม

	ของสถานศึกษาและสถานประกอบการ
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
32	การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยเฉพาะการสอนที่เน้นปัญหาเป็นฐาน การสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
33	มีระบบกำกับการทำงานของอาจารย์ผู้สอนที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาเต็มที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของอาจารย์ในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาตามจรรยาบรรณของอาจารย์
34	มีระบบการกำกับติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาสำเร็จการศึกษาได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด
35	หัวข้องานวิจัยของนักศึกษาสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับความเชี่ยวชาญของอาจารย์ที่ปรึกษา
36	มีระบบและมีการติดตามความก้าวหน้าของการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาแต่ละคนอย่างน้อย หนึ่งครั้งต่อภาคการศึกษา
37	มีฐานข้อมูลงานวิจัยออนไลน์ที่เกี่ยวข้องและนักศึกษาสามารถเข้าใช้งานได้อย่างสะดวก
38	มีการให้ความรู้และระดับชั้นความสำคัญในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ ตามฐานข้อมูลที่ สกอ. รับรอง และการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
39	มีการให้ความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณนักวิจัย ปัญหาการคัดลอกผลงานวิจัย และปัญหาของวารสารที่ไม่มีคุณภาพ
40	การชี้แนะแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์และส่งเสริมให้นักศึกษาจัดทำข้อเสนอโครงการที่มีโอกาสได้รับทุนสนับสนุน
41	การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันภายในประเทศและต่างประเทศ มี Visiting Professors ที่มาช่วยสอนหรือให้ประสบการณ์แก่นักศึกษา และการส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างประเทศ

แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 5.3

1	การกำหนดเกณฑ์การประเมินให้นักศึกษามีส่วนร่วม
2	น้ำหนักขององค์ประกอบในการประเมินสอดคล้องกับจุดเน้นของรายวิชา (วิชาทฤษฎี ปฏิบัติ สัมมนา ฯลฯ)
3	การประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้การประเมินตามสภาพจริง (เครื่องมือประเมินมีหลากหลาย เช่น ข้อสอบปรนัย อัตนัย การบ้าน รายงานที่มอบหมาย การสอบปากเปล่า การสังเกต พฤติกรรมนักศึกษา การวัดทักษะการปฏิบัติงาน ฯลฯ เครื่องมือประเมินสะท้อนสภาพการ

	ปฏิบัติงานจริงในการประกอบอาชีพ)
4	การกำกับให้มีการพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินนักศึกษาที่เหมาะสมกับวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้
5	การวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพ/ปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพนักศึกษา (มีการวิพากษ์ข้อสอบ ปรับปรุงข้อสอบ สร้างข้อสอบใหม่ๆ เสมอ มีคลังข้อสอบ ข้อสอบหรือเครื่องมือประเมินสามารถวัดความรู้และการคิดขั้นสูงได้ เครื่องมือประเมินสะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริงในโลกแห่งการทำงาน)
6	การควบคุมประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน
7	การตัดเกรดและแจ้งให้นักศึกษารับรู้ชัดเจน (กำหนดเกณฑ์การประเมินการตัดเกรดชัดเจน สอดคล้องกับที่เกณฑ์ที่นักศึกษามีส่วนร่วม หรือรับรู้ร่วมกันตั้งแต่แรก มีข้อมูลหลักฐานหรือที่มาของคะแนนที่ใช้ในการตัดเกรดชัดเจน การกระจายของเกรด สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษาและลักษณะของรายวิชา)
8	การส่งเสริมการสอบ exit exam ตามกรอบมาตรฐาน TQF
9	การประเมินการจัดการเรียนการสอน การประเมินหลักสูตรตามรายละเอียดใน มคอ. 5 มคอ.6 และ มคอ.7
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
10	การกำหนดเกณฑ์การประเมินชัดเจน มีตัวบ่งชี้คุณภาพของรายงานวิทยานิพนธ์และการสอบป้องกันชัดเจน
11	ข้อมูลที่รองรับการประเมินที่โปร่งใส ตรวจสอบและสะท้อนระดับคุณภาพของวิทยานิพนธ์สารนิพนธ์ได้
12	วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพระดับดีมาก มีประเด็นวิจัยที่สะท้อนความคิดริเริ่ม ร่วมสมัย มีการออกแบบการวิจัยที่เหมาะสม เป็นตัวอย่างของผลงานที่มีคุณภาพ มีกาเผยแพร่ในรูปแบบ/วารสารซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาชีพหรือรับรองโดย สกอ.

แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 6.1

1	การเตรียมความพร้อมทางกายภาพ (ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนรู้)
2	การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งสนับสนุนทางการศึกษา เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูล ทรัพยากรการเรียนรู้ วารสารวิชาการเพื่อการสืบค้น ฯลฯ เพียงพอ ทันสมัย
3	การจัดพื้นที่/สถานที่สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ได้พบปะ สังสรรค์ แลกเปลี่ยนสนทนา หรือทำงานร่วมกัน
4	มีบริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง

5	สำหรับการเรียนการสอนทางไกล ระบบการเรียนรู้แบบทางไกลมีประสิทธิภาพ อาจารย์และนักศึกษาสามารถติดต่อสื่อสารได้ใกล้ชิด
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
6	การเปิดสอนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาควรดำเนินการต่อเมื่อสถาบันมีความพร้อมและกำหนดความคาดหวังสูงกว่าข้อกำหนดในหลักสูตรปริญญาตรีที่เป็นสาขาเดียวกัน ทรัพยากรการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ โดยเฉพาะแหล่งข้อมูลสารสนเทศเพื่อการสืบค้น และการเรียนรู้ต้องมีมากกว่าข้อกำหนดที่พึงมีของหลักสูตรปริญญาตรี
7	มีการจัดสรรงบประมาณให้นักศึกษาเพื่อทำวิจัย
8	มีห้องทำงานวิจัย (ซึ่งไม่ใช่ห้องเรียน) เพื่อให้นักศึกษาเข้าใช้ได้สะดวกในการทำวิจัย
9	มีอุปกรณ์และเครื่องมือพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมในการทำวิจัย

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๖๕

ตามที่ มหาวิทยาลัยได้มีการจัดทำเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๖๓ ขึ้น และได้้นำเกณฑ์ประเมินมาใช้ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ นั้น เนื่องด้วยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ได้ปรับเกณฑ์การประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยจึงเห็นสมควรปรับเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ ให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลง

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๑(๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ และตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๔ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๕ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๔

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒ ระดับคณะ องค์กรประกอบที่ ๕ การบริหารจัดการ และองค์กรประกอบที่ ๖ ผลการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

องค์กรประกอบ ๕ การบริหารจัดการ

๕.๑ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

๕.๒ การบริหารและพัฒนาคณะ

๕.๓ ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร และคณะ

องค์กรประกอบ ๖ ผลการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่

๖.๑ ร้อยละการดำเนินงานในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต

๖.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่

๖.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค

๖.๔ ความสอดคล้องของหลักสูตร

๖.๕ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค

๖.๖ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน

๖.๗ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

ข้อ ๔ ให้ยกเลิก...

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๓ ระดับสถาบัน องค์ประกอบที่ ๖ ผลการดำเนินงาน
การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

องค์ประกอบ ๖ ผลการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่

๖.๑ ร้อยละการดำเนินงานในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต

๖.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่

๖.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค

๖.๔ ความสอดคล้องของหลักสูตร

๖.๕ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค

๖.๖ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน

๖.๗ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงาน
เพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกเอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เรื่อง เกณฑ์การประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ หน้า F - ๓๕ ถึง F - ๔๓ และ หน้า U - ๓๒ ถึง U - ๔๐ และใช้
เอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้แทน

จึงประกาศมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๕

(รองศาสตราจารย์กิตติศักดิ์ สมุทธารักษ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๖๕

๑

องค์ประกอบที่ ๖ ผลการดำเนินงานการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเป็นหนึ่งในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นตามพันธกิจหลักคือ ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ การวิจัยเพื่อพัฒนาการบริการวิชาการ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีแก่บุคคล ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การสร้างเสริมความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืนของทรัพยากรมนุษย์ สังคม ท้องถิ่น และภูมิภาค

ตัวบ่งชี้

จำนวน ๗ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ร้อยละการดำเนินงานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๔ ความสอดคล้องของหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๕ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๖ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๗ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๖๕

๒

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ร้อยละการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การได้งานของบัณฑิตที่มีถิ่นฐานในภูมิภาคและสำเร็จการศึกษาทั้งจากหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ได้งานหรือประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางรับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน) หลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา ย่อมเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของหลักสูตร และการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง/คณะ ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและท้องถิ่น การนับการได้งานหรือประกอบอาชีพในพื้นที่หรือภูมิภาค ให้นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้ได้งานของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา หรือประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน หลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา ๑ ปี

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิตหลังสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา ๑ ปี ในพื้นที่ที่คณะ/สถาบันอุดมศึกษาได้รับผิดชอบ จากสูตร

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคตามนิยามที่กำหนด	X ๑๐๐
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ร้อยละ ๒๐ - ๓๙	ร้อยละ ๔๐ - ๕๙	ร้อยละ ๖๐ - ๗๙	ร้อยละ ๘๐ - ๘๙	ร้อยละ ๙๐ - ๑๐๐

เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ.๒๕๖๕

หมายเหตุ :

๑. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา) ที่ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญา ได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคในพื้นที่ที่คณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางรับผิดชอบดูแล (ในจังหวัดที่ตั้งและจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษา (อนุปริญญา ปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา) ที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๓. พื้นที่หรือภูมิภาค หมายถึง จังหวัดในที่ตั้งหรือจังหวัดที่มีอาณาเขตติดกัน (ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ พะเยา เชียงราย แพร่ สุโขทัย ตาก)

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยหลักที่สำคัญในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปสู่การสร้างความสำเร็จอย่างยั่งยืน ก็คือการพัฒนาวิทยาลัยราชภัฏลำปางต้องเป็นแหล่งที่พึ่งพิง และเป็นผู้นำในเชิงวิชาการให้กับสังคมและท้องถิ่น โดยการบริการวิชาการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ รวมถึงการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น เพื่อการแก้ไข ลดปัญหา สร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมและชุมชนในพื้นที่ (Local Need) และภูมิภาค เช่น โครงการในลักษณะระบบเศรษฐกิจชีวภาพ ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ระบบเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) และหรือการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG)

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนร้อยละโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based จากสูตร

จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based	X ๑๐๐
จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด	

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๖๕

๔

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ร้อยละ ๒๐ - ๓๙	ร้อยละ ๔๐ - ๕๙	ร้อยละ ๖๐ - ๗๙	ร้อยละ ๘๐ - ๘๙	ร้อยละ ๙๐ - ๑๐๐

หมายเหตุ :

๑. จำนวนโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อ Area Based หมายถึง รายการโครงการด้านการบริการวิชาการหรือโครงการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม สังคมของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด หมายถึง รายการโครงการบริการวิชาการทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ และการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งที่ทำให้คนในชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่มีความรู้สึกความเป็นเจ้าของและเกิดความรับผิดชอบร่วมกันในประโยชน์ของชุมชนที่ได้รับการให้ข้อมูลข่าวสารต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงทัศนะและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ การเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เพื่อประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายการวางแผนร่วมกัน และการพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรม โดยการมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชนพื้นที่จึงเป็นดัชนีชี้วัดที่สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่ สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และสังคม

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๖๕

๕

สูตรคำนวณ

สัดส่วนร้อยละโครงการหรือกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่
สะท้อนการมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม จากสูตร

จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วม ในโครงการหรือกิจกรรม เพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน/สังคม/ การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ	X ๑๐๐
จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน/สังคม/ การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ร้อยละ ๒๐ - ๓๙	ร้อยละ ๔๐- ๕๙	ร้อยละ ๖๐ - ๗๙	ร้อยละ ๘๐ - ๘๙	ร้อยละ ๙๐ - ๑๐๐

หมายเหตุ :

๑. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในโครงการหรือ
กิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม หมายถึง จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่
บุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและ/หรือดำเนิน
โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน สังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่
การปฏิบัติของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคมทั้งหมด หมายถึง
โครงการหรือกิจกรรมเพื่อแก้ไข/ลดปัญหา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนสังคม/การน้อมนำแนวพระราชดำริสู่
การปฏิบัติทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๖๕

๖

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๔ ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทสำคัญอีกประการหนึ่งของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ก็คือการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการออกแบบหลักสูตรทั้งในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาสังคม และเศรษฐกิจของท้องถิ่น สอดคล้องความต้องการของสังคม ชุมชน และองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรม ช่วยเพิ่มโอกาสและศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละภูมิภาค

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชุมชนต่อหลักสูตรทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา จากสูตร

จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่	X ๑๐๐
จำนวนหลักสูตรทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ร้อยละ ๒๐ - ๓๙	ร้อยละ ๔๐- ๕๙	ร้อยละ ๖๐ - ๗๙	ร้อยละ ๘๐ - ๘๙	ร้อยละ ๙๐ - ๑๐๐

หมายเหตุ :

๑. จำนวนหลักสูตรเชิงพื้นที่ หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๖๕

๗

๒. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหลักสูตรในระดับปริญญา (Degree) (Curriculum Area Mapping) (ที่รายงานในระบบ CHE QA Online) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๕ การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค
(Research/Service in Region)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิจัยและผลงานจากการบริการวิชาการที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมในพื้นที่ ย่อมสะท้อนถึงศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเชิงพื้นที่และภูมิภาค (Regional Engagement)

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนร้อยละผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่สามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนและสังคมในพื้นที่ต่อ ผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมด

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมต่อผลงานทางวิชาการที่ได้ดำเนินการทั้งหมดจากสูตร

จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม	X ๑๐๐
จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ร้อยละ ๕- ๙	ร้อยละ ๑๐- ๑๙	ร้อยละ ๒๐ - ๒๙	ร้อยละ ๓๐ - ๓๙	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ.๒๕๖๕

หมายเหตุ :

๑. จำนวนผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม หมายถึง ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ. ของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนผลงานทางวิชาการทั้งหมด หมายถึง ผลงานทางวิชาการตามนิยามประกาศของ ก.พ.อ. และ/หรือ กกอ. ทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๖ การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง โดยการออกแบบหลักสูตรการทั้งในระดับปริญญา (Degree) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ที่เป็นประโยชน์และตอบสนองต่อการพัฒนาสังคมท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต สิ่งสำคัญก็คือ การที่คณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเปิดโอกาสให้ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร หน่วยงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารหรือกำหนดทิศทางในการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องความต้องการของสังคม ชุมชน สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ภูมิภาคอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนของจำนวนหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ ได้มีโอกาสการกำหนดทิศทางการดำเนินงานในการสอน การบริหาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ภูมิภาคที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมและชุมชนในพื้นที่ภูมิภาค

สูตรคำนวณ

สัดส่วนจำนวนหลักสูตรที่ชุมชน ประชาชน ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา จากสูตร

เอกสารแนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ.๒๕๖๕

๙

จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/ หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	X ๑๐๐
จำนวนหลักสูตรทั้งหมดของคณะ/สถาบันอุดมศึกษา	

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ร้อยละ ๕ - ๙	ร้อยละ ๑๐- ๑๙	ร้อยละ ๒๐ - ๒๙	ร้อยละ ๓๐ - ๓๙	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ :

๑. จำนวนหลักสูตรที่ชุมชน องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่ชุมชน/ปราชญ์ชุมชน ผู้ใช้บัณฑิต องค์กร/หน่วยงานในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งหลักสูตรระดับปริญญา (Degree) (ที่รายงานในระบบ CHE QA Online) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) อาทิ การกำหนดทิศทางการดำเนินงาน การสอน การบริหาร ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

๒. จำนวนหลักสูตรทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรทั้งหมด ทั้งหลักสูตรระดับปริญญา (Degree) (ที่รายงานในระบบ CHE QA Online) และหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non Degree) ของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๗ การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่รวมถึงเงินที่มาจากการบริหารจัดการของชุมชนในพื้นที่ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้มุ่งจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากแหล่งสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่

เรื่อง เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.๒๕๖๓ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ.๒๕๖๕

เกณฑ์มาตรฐาน

สัดส่วนร้อยละของเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมต้องบดำเนินการทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สูตรคำนวณ

คำนวณค่าร้อยละเงินทุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมต้องบดำเนินการทั้งหมดของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จากสูตร

$$\frac{\text{จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่}}{\text{จำนวนงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
ร้อยละ ๕ - ๙	ร้อยละ ๑๐ - ๑๙	ร้อยละ ๒๐ - ๒๙	ร้อยละ ๓๐ - ๓๙	ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป

หมายเหตุ :

๑. จำนวนเงินจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ หมายถึง เงินทุน เงินบริจาคจากภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน การพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง รอบปีงบประมาณที่ผ่านมา

๒. จำนวนงบประมาณทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของคณะ/มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง รอบปีงบประมาณที่ผ่านมา จากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด